

د لومړي تواريخ کتاب

د آدم نه تر ابراهيم پورې

(پيدايښت ۵: ۱-۳۲، ۱۰: ۱-۳۲، ۱۱: ۱-۱۰، ۱۲: ۱-۲۶)

①-④ آدم د شيت پلار ؤ او دا د شيت اولاده وه: انوش د هغه زوی ؤ، قينان د هغه لمسی او مهليليل د هغه کړوسی ؤ. د شيت نوره اولاده دا وه: يارد د مهليليل زوی ؤ، خنوخ د يارد زوی ؤ، متوشالحو د خنوخ زوی ؤ، لمک د متوشالحو زوی او نوح د لمک زوی ؤ. نوح درې زامن درلودل چې نومونه يې دا وو: سام، حام او يافت.

⑤ د يافت زامن: جومر، ماجوج، مادای، ياوان، توبال، ماشک او تيراس. ⑥ د جومر زامن: اشکناز، ريفات او توجرمه. ⑦ د ياوان زامن: اليشه، ترشيش، کتيان او رودانيان.

⑧ د حام زامن: کوش، مصر، فوط او کنعان. ⑨ د کوش اولاده سيبا، حويله، سبته، رعمه او سبتکا وه. د رعمه اولاده شيبا او ددان وه. ⑩ د کوش يو زوی نمرود نومېده، هغه د نړۍ لومړنی قوي جنگيالی ؤ. ⑪ د مصر له اولادې څخه د لوديانو، عناميانو، لهايانو، نفتوحيانو، ⑫ فتروسيانو، کسلوحيانو او د کريت قومونه جوړ شول. (کسلوحيان د فلسطينيانو نیکونه وو.) ⑬ کنعان د سيدون او حيت پلار ؤ چې سيدون د هغه مشر زوی ؤ. همدارنگه کنعان ⑭-⑮ د بيبوسيانو، اموريانو، جرجاشيانو، حويانو، عرقيانو، سينيانو، ارواديانو، صماريانو او حماتيانو د قومونو نیکه هم ؤ.

١٧) د سام زامن عيلام، آشور، ارفكشاد، لود او آرام وو. د آرام

زامن عوص، حول، جاتر او ماشك وو. ١٨) ارفكشاد د شالح پلار

و او شالح د عيبر پلار و. ١٩) عيبر دوه زامن درلودل، د يو نوم فالج

و حكه چې د هغه په وخت كې د نړۍ خلك ووېشل شول. د هغه د

ورور نوم يقطان و. ٢٠) د يقطان څخه الموداد، شالف، حزموت،

يارح، ٢١) هديرام، اوزال، دقله، ٢٢) عوبال، ايمايل، شيبا، ٢٣)

اوفير، حويله او يوباب پيدا شول. دا ټول د يقطان زامن وو.

٢٤) - ٢٧) د سام په اولاده كې دا خلك شامل وو: ارفكشاد، شالح،

عيبر، فالج، رعو، سروج، ناحور، تارح او ابرام چې وروسته يې نوم په

ابراهيم بدل شو.

د ابراهيم اولاده

(پيدايښت ٢٥: ١٢ - ١٦)

٢٨) ابراهيم دوه زامن درلودل: اسحاق او اسماعيل.

٢٩) - ٣١) اسماعيل دولس زامن درلودل چې په لاندې ترتيب سره

زېږېدلي وو: نبايوت، قيدار، ادبييل، مبسام، مشماع، دومه، مسا، حد،

تيما، يطور، نافيش او قدمه.

٣٢) ابراهيم او د هغه وينځې قطوره شپږ زامن درلودل چې دا يې

نومونه وو: زمران، يقشان، مدان، مديان، يشباق او شوخا. يقشان د

شيبا او ددان پلار و. ٣٣) د مديان زامن دا وو: عيفه، عيفر، خنوك،

ايبداع او الدع.

د عيسو اولاده

(پيدايښت ۳۶: ۱ - ۱۹)

۳۴) د ابراهيم زوی اسحاق دوه زامن درلودل: عيسو او اسراييل
يعني يعقوب. ۳۵) د عيسو زامن: اليغاز، رعوييل، يعوش، يعلام او
قورح. ۳۶) د اليغاز زامن: تيمان، اومار، صفي، جعتام، قناز او
عماليق. تمناع د عماليق مور وه. ۳۷) د رعوييل زامن: نحت، زارح،
شمه او مزه.

لومړني ادوميان

(پيدايښت ۳۶: ۲۰ - ۳۰)

۳۸) د سعير زامن دا وو: لوتان، شوبال، صبعون، عنه، ديشون، ايسر
او ديشان. ۳۹) د لوتان زامن حوري او هومام وو. تمناع د لوتان
خور وه. ۴۰) د شوبال زامن علوان، مناحت، عييال، شفي او اونام
نومېدل. ايه او عنه د صبعون زامن وو.

۴۱) عنه د ديشون پلار ؤ او د حمران، اشبان، يتران او د کران نيکه
ؤ. ۴۲) د ايسر زامن: بلهان، زعوان او يعقان. د ديشان زامن: عوص
او اران.

د ادوم پاچاهان

(پيدايښت ۳۶: ۳۱ - ۴۳)

۴۳) - ۵۰) له دې څخه مخکې چا په اسراييلو باندې پاچاهي نه وه

کړې. لاندې ذکر شوو پاچاهانو په ترتیب سره وروسته د هر یو له
مړینې د ادوم په هېواد باندې پاچاهي وکړه:

بالع د بعور زوی چې د دینهابه د ښار څخه یې په ادوم
باندې حکومت کاوه.

یوباب د زارح زوی چې له بصري څخه ؤ.
حوشام چې د تیمان له هېواد څخه ؤ.

حداد د بداد زوی چې له عویت څخه ؤ (هغه مدیانیانو ته د
موآب په خاوره کې په جگره کې ماتې ورکړه).
سمله چې له مسریقه څخه ؤ.

شاوول چې د رحوبوت د ښار څخه ؤ او دا ښار د سیند په
غاړه پروت دی.

بعل حانان چې د عکبور زوی ؤ.

حداد چې له فاعو څخه ؤ. (د هغه د ښځې نوم مهیتیبیل ؤ
چې د مطرد لور وه او د میذهب لمسی وه.) (۵۱) وروسته
حداد هم مړ شو.

دا د ادومیانو قبیلوي مشران وو: تمناع، علوه، یتیت، (۵۲) اهوالبامه،
ایله، فینون، (۵۳) قناز، تیمان، مبصار، (۵۴) مجدیبیل او عیرام.

د یهودا اولاده

(۱) - (۲) اسراییل یعنی یعقوب دولس زامن درلودل چې نومونه یې
دا وو: روبین، شمعون، لای، یهودا، یساکار، زبولون، دان، یوسف،

اولادې څخه ؤ او د هغوی زوی عماسا نومېده.

د حصرون اولاده

١٨ د حصرون زوی کالیب د عزوبې سره واده وکړ او هغوی د
یریعوت په نامه یوه لور درلودله چې د یشر، شوباب او اردون مور
وه. ١٩ د عزوبې له مړینې څخه وروسته کالیب د افراتي سره واده
وکړ. افراتي حور وزېراوه. ٢٠ حور د اوري پلار او د بصلیل نیکه
ؤ.

٢١ کله چې حصرون شپېته کلن شو، هغه د ماخیر د لور سره چې
د جلعاد خور وه، واده وکړ. هغې د سجوی په نامه یو زوی وزېراوه.
٢٢ سجوی د یاییر پلار ؤ چې د جلعاد په سیمه کې یې په
درویشو ښارگوټو باندې حکومت کاوه. ٢٣ خو یو څه موده
وروسته د جشور او د سوریې قومونو په هغه سیمه کې شپېته
ښارگوټي ونيول، په دې کې د یاییر کلي هم شامل وو او همدارنگه
یې د قنات ښارگوټی او نژدې کلي هم ونيول. د جلعاد د سیمې ټول
خلک د ماخیر له اولادې څخه وو.

٢٤ د حصرون له مړینې څخه وروسته کالیب افراتي ته لاړ او د
حصرون ښځې ایبه، اشحور وزېراوه چې د تقوع پلار ؤ.

د یرحمیل اولاده

٢٥ د حصرون مشر زوی یرحمیل پنځه زامن درلودل: رام تر ټولو

مشر او نور يې بونه، اورن، اوصم او اخيا وو. (۲۶) د یرحمیل
دوهمه بڼه عطاره نومېدله او هغې اونام وزپراوه. (۲۷) رام درې
زامن درلودل: معص، یامین او عاقر. (۲۸) اونام دوه زامن درلودل:
شمای او یاداع.

شمای هم دوه زامن درلودل: ناداب او ایشور. (۲۹) ایشور د

ایحایل سره واده وکړ او هغې دوه زامن احبان او مولید وزپړول. (۳۰)

ناداب دوه زامن درلودل: سلد او افایم. سلد هېڅ اولاد نه درلود. (۳۱)

د افایم زوی یشعی نومېده، هغه د شیشان پلار او د احلای نیکه و.

(۳۲) د شمای ورور یاداع دوه زامن درلودل: یترا او یوناتان. یترا هېڅ

اولاد نه درلود، (۳۳) خو یوناتان دوه زامن درلودل چې نومونه یې

فالت او زازا وو.

(۳۴) شیشان لورگانې درلودلې، خو هېڅ زامن یې نه درلودل. هغه یو

مصري غلام درلود چې یرحاع نومېده. (۳۵) هغه خپله لور یرحاع ته

په نکاح ورکړه او هغې ورته عتای وزپراوه. (۳۶) عتای د ناتان پلار

او د زاباد نیکه و. (۳۷) - (۴۱) د زاباد په اولاده کې دا خلک شامل

وو: افلال د هغه زوی، عوبید د هغه لمسی، ییهو د هغه کړوسی او د

هغه نوره اولاده: عزریا، حالص، العاسه، سسمای، شلوم، یقمیا او

الیشمع.

د کالیب نوره اولاده

(۴۲) د یرحمیل ورور یعني د کالیب زامن: مشر زوی یې میشاع د

زيف پلار ؤ او ماريشه د حبرون پلار ؤ. (۴۳) حبرون څلور زامن
درلودل: قورح، تفوح، راقم او شمع. (۴۴) شمع د راحم پلار او د
يرقعام نيکه ؤ. راقم د شمای پلار، (۴۵) د ماعون نيکه او د بيت صور
غور نيکه ؤ.

(۴۶) عيفه د کاليب وينځه وه او حاران، موزا او جازيز د هغوی زامن
وو. حاران په خپل زوی باندي هم د جازيز نوم کېښود. (۴۷) يو
سړی چې يهدای نومېده، شپږ زامن يې درلودل چې دا يې نومونه وو:
راجم، يوتام، جیشان، فالت، عيفه او شاعف.

(۴۸) معکه د کاليب يوه بله وينځه وه او هغې ورته دوه زامن شابر او
ترحنه وزېږول. (۴۹) وروسته د هغوی دوه نور زامن وزېږېدل چې
نومونه يې دا وو: شاعف چې د مدمني د ښارگوټي بنياد اېښودونکی ؤ
او شوا چې د مکبينا او جبعا د ښارگوټو بنياد اېښودونکی ؤ. عکسه د
کاليب لور وه. (۵۰) د کاليب لمسي: د کاليب او د افراټي مشر زوی
حور درې زامن درلودل: شوبال د قريه يعارم د ښارگوټي بنياد
اېښودونکی، (۵۱) سلما د بيت الحم د ښارگوټي بنياد اېښودونکی او
حاريف د بيت جادر د ښارگوټي بنياد اېښودونکی. (۵۲) د
قريه يعاريم د ښارگوټي بنياد اېښودونکی شوبال د هرواه پلار او د
منوحوت د نيمايي خلکو نيکه ؤ. (۵۳) هغه طايفي چې په
قريه يعاريم کې اوسېدلې، هغه دا دي: يتريان، فوتيان، شوماتيان او
مشراعيان وو. (د زرعه او اشتاول د ښارونو خلک د دغو طايفو غړي
وو.)

(۵۴) سلما د بيت الحم د ښارگوټي بنياد کېښود او هغه د نطوفاتيانو

نيکه ؤ. همدارنگه هغه د عطروت بيت يوآب د خلکو، د نيمايي

مانحتيانو او د زرعيانو نيکه هم ؤ. (٥٥) هغه طايښي چې د اسنادو په

ليکلو او په کاپي کولو کې يې مهارت درلود او د يعبېز په ښارگوټي

کې اوسېدلې په لاندې ډول دي: ترعاتيان، شمعاتيان او سوکاتيان.

قنيان د حمت اولاده وه او حمت د ريکايانو نيکه هم ؤ.)

د داود پاچا اولاده

٣ (١) دا د داود زامن وو چې په حبرون کې زېږېدلي وو:

مشر يې امنون نومېده چې مور يې اخينوعم له يزرعيل څخه

وه؛ دوهم يې دانيال ؤ چې مور يې ابيجايل له کرمله وه.

(٢) درېم يې ابشالوم ؤ چې مور يې معکه نومېدله چې د

جشور د پاچا تلمای لور وه؛ څلورم يې ادونيا ؤ چې مور

يې حجيت نومېدله.

(٣) پنځم يې شفتيا ؤ چې مور يې ابيطال نومېدله او شپږم

يې يترعام ؤ چې مور يې عجله وه.

(٤) دا شپږ واړه د هغو اووه نيمو کلونو په دوران کې زېږېدلي وو

کله چې داود په حبرون کې پاچاهي کوله.

هغه په اورشليم کې دري دېرش کاله پاچاهي وکړه. (٥) په اورشليم

کې د هغه نور زامن هم وزېږېدل. د هغه ښځه بتشع چې د عمييل

لور وه، هغه ته يې څلور زامن وزېږول چې نومونه يې دا وو: شمعي،

شوباب، ناتان او سليمان. (٦) داود نور ننه زامن هم درلودل:

ايبحار، اليشوع، اليغالط، (٧) نوجه، نفج، يافيع، (٨) اليشمع، الياداع او اليفلط. (٩) له دغو ټولو زامنو پرته داود د خپلو وينځو څخه هم زامن درلودل. هغه يوه لور هم درلودله چې تامار نومېدله.

د سليمان پاچا څخه وروسته پرله پسې ځای ناستي

(١٠) - (١٥) د سليمان اولاده چې ټول پاچاهان وو، داسې وه: رحبعام د هغه زوی، ابيا د هغه لمسی، اسا د هغه کړوسی. د هغه نوره اولاده په ترتيب سره په لاندې ډول وه: يهوشافاط، يهورام، اخزيا، يوآش، امصيا، عزريا، يوتام، آحاز، حزقيا، منسي، آمون او يوشيا. يوشيا څلور زامن درلودل چې نومونه يې يوحانان، يهوياقيم، صدقيا او شلوم دي. (١٦) يهوياقيم دوه زامن درلودل: يهوياکين او صدقيا.

د يهوياکين پاچا اولاده

(١٧) يهوياکين چې بابل ته د بندي په توگه يووړل شو اووه زامن درلودل. د هغه نومونه دا وو: شالتي بيل، (١٨) ملکيرام، فدايا، شنازر، يقميا، هوشاماع او نديبا. (١٩) فدايا دوه زامن درلودل: زروبابل او شمعي. زروبابل هم دوه زامن درلودل: مشلام او حننيا. هغه يوه لور هم درلودله چې نوم يې شلوميت ؤ. (٢٠) هغه پنځه نور زامن هم درلودل: حشوبه، اوهل، برکيا، حسديا او يوشب حسد. (٢١) حننيا دوه زامن درلودل: فلتيا او اشعيا. اشعيا د رفایا پلار، د ارنان نيکه او د عوبديا غور نيکه ؤ. عوبديا د شکنيا پلار ؤ. (٢٢) شکنيا يو زوی درلود چې شمعيه نومېده او پنځه لمسي يې درلودل: حطوش، يجال،

باريخ، نيريا او شافاط. (٢٣) نيريا درې زامن درلودل: اليوعيناي،
حزقيا او عزريقام. (٢٤) اليوعيناي اووه زامن درلودل: هوداويبا،
الياشيب، فلايا، عقوب، يوحانان، دلایا او عناني.

د يهودا اولاده

٤ (١) دا د يهودا اولاده ده: فارص د هغه زوی، حصرون د هغه
لمسی او د هغه نوره اولاده: کرمي، حور او شوبال. (٢) شوبال د
ريايه پلار، د يحت نيکه او د اخوماي او د لاهد غور نيکه ؤ. دا ټول
د صرعاتيانو د طایفې څخه وو.

(٣) - (٤) حور د کاليب د بنځې يعني د افراټې مشر زوی ؤ او د
هغه اولادې د بيت لحم د بنارگوتي بنياد کېښود. حور درې زامن
درلودل: عيطام، فنوعيل او ايصر. عيطام درې زامن درلودل: يزرعيل،
يشما او يدباش. هغه يوه لور هم درلودله چې هسللفوني نومېدله.
فنوعيل د جدور او ايصر د حوشا د بنارگوتو بنيادونه کېښودل.

(٥) اشحور چې د تقوع د بنارگوتي بنياد يې ايښی ؤ دوه بنځې
درلودلې، چې نومونه يې حلا او نعره وو. (٦) اشحور او نعره څلور
زامن درلودل: اخزام، حافر، تيماني او اخشطاري. (٧) اشحور او
حلا درې زامن درلودل: صرت، صوحر او اتنان.

(٨) قوس د عانوب او د صويبيه پلار ؤ او د هغو طایفو نيکه ؤ چې
د هاروم له زوی اخرحيل څخه د اولادې په توگه پاتې وې.

۹) یو سړی چې یعبیز نومېده، د خپلو ټولو ورونو په پرتله عزتمن

سړی ؤ. د هغه مور په هغه ځکه یعبیز نوم ایښی ؤ چې د هغه

زېږېدنه ډېره دردناکه وه. (۱۰) خو یعبیز د اسراییلو خدای ته داسې

دعا وکړه: «خدایه، ماته برکت راکړه او زما ځمکه پراخه کړه. زما

سره مل شه او له داسې هر بد شي مې وساته چې د درد سبب

گرځي.» خدای د یعبیز دعا ومنله.

۱۱) د شوحه ورور کلوب یو زوی درلود چې محیر نومېده. محیر د

اشتون پلار ؤ، (۱۲) اشتون درې زامن درلودل: بیت رافا، فاسیح او

تحنه. تحنه د ناحاش د ښار بنیاد ایښودونکی ؤ. د دغو سړیو اولاده

په ریکه کې اوسېدله.

۱۳) قناز د عتیبیل او د سرايا پلار ؤ. عتیبیل دوه زامن درلودل:

حتات او معنوتای. (۱۴) معنوتای د عفره پلار ؤ. سرايا د یوآب

پلار ؤ او یوآب د کسبگرو په دره کې د اوسېدو بنیاد کېښود. ځکه

چې د هغه ځای ټولو اوسېدونکو د شیانو په جوړولو کې مهارت

درلود.

۱۵) د یفنه زوی کالیب درې زامن درلودل چې نومونه یې دا وو:

عیرو، ایله او ناعم. ایله د قناز پلار ؤ.

۱۶) یهلل ییل څلور زامن درلودل: زیف، زیفه، تیریا او اسري ییل.

۱۷) - ۱۸) عزره څلور زامن درلودل: یتر، میرد، عیفر او یالون. میرد

د فرعون د لور بتیې سره واده کړی ؤ. بتیه یوه لور وزېږوله چې مریم

نومېدله او دوه زامن يې هم درلودل: شمای او يشبح. يشبح د اشموع د بنارگوتي بنياد کېښود. ميرد هم د يهودا له قبيلې څخه د يوې ښځې سره واده وکړ او د هغوی زامن يارد، حابر او يقوتيبيل وو. يارد د جدور د بنارگوتي، حابر د سوکوه د بنارگوتي او يقوتيبيل د زانوح د بنارگوتي بنياد کېښود.

١٩ هوديه د نحم له خور سره واده وکړ. د هغوی په اولادې کې قعيله، د جرميانو له طايفې څخه او اشموع، د معکاتيانو له طايفې څخه وو.

٢٠ شيمون څلور زامن درلودل: امنون، رنه، بنحانان او تيلون. يشعي دوه زامن درلودل: زوحيت او بنزوحيت.

٢١ شيله د يهودا له زامنو څخه ؤ. د هغه په اولاده کې دا خلک شامل وو: غير چې د ليکه د بنارگوتي بنياد يې کېښود او لعه چې د مريشه د بنارگوتي بنياد يې کېښود؛ د کتان د اوبدونکو طايفه چې د بيت اشبيع په بنارگوتي کې اوسېدل؛ ٢٢ يوقيم او هغه خلک چې د کوزيبا په بنارگوتي کې اوسېدل؛ او يوآش او ساراف چې په موآب کې يې حکمراني وکړه او بيا وروسته بيت لحم ته راستانه شول. (دا ٢٣ ٢٣ د دغو طايفو غړي هغه کلان وو چې د نتاعيم او جديره په بنارگوتو کې اوسېدل او د پاچا دپاره به يې کار کاوه.

٢٤ شمعون پنځه زامن درلودل چې نومونه يې دا وو: نموييل، يامين، ياريب، زارح او شاوول. ٢٥ د شاوول زوی شلوم، لمسی يې مبسام او کړوسی يې مشماع ؤ. ٢٦ د مشماع زوی حموييل، لمسی يې زکور او کړوسی يې شمعي ؤ. ٢٧ شمعي شپاړس زامن او شپږ لورگانې درلودلې. خو د هغه ورونو دومره اولادونه نه درلودل، نو د شمعون قبيله د يهودا د قبيلې په شان لويه نه شوه.

٢٨ دا د شمعون د قبيلې ښارگوتي وو: بيرشبع، مولاذه، حزر شوعال، ٢٩ بلهه، عاصم، تولاد، ٣٠ بتوييل، حرما، صقلغ، ٣١ بيت مرکبوت، حزر سوسيم، بيت بريي او شعرايم. دا هغه ښارگوتي وو چې هغوی د داود د پاچاهۍ تر وخته په کې واوسېدل. ٣٢ هغوی په لاندي پنځو نورو استوگنځايونو کې هم واوسېدل: عيطام، عين، رمون، توکن، عاشان ٣٣ او د هغوی گردچاپېره کلي د بل تر ښارگوتي. دا د هغوی د کورنيو او استوگنځايونو سوانح دي چې د هغوی په نسب نامه کې ثبت شوي دي.

٣٤-٣٨ دا لاندي سړي د خپلو طايفو مشران وو: مشوباب، يملیک، د امصيا زوی يوشه، يوييل، ييهو (د يوشبيا زوی، د سرايا لمسی او د عسي ييل کړوسی)، اليوعينای، يعکوبه، يشوحايا، عسايا، عدييل، يسيمييل، بناياه او زيزا (د شفعي زوی او د الون لمسی. د الون په نيکونو کې يدعيا، شيمري او شمعيه شامل وو.) په دې خاطر چې د هغوی کورنۍ زياتې شوې، ٣٩ هغوی لوېديځ خواته تر جدور او د درې ختيځ خواته د خپلو رمو د خرځای د موندلو دپاره

خپاره شول. (۴۰) هغوی په یوه پراخه سیمه کې چې ارامه او

سوله ایزه وه، په کافي اندازه حاصلخېزه څرخایونه وموندل. مخکې له

دې د حام اولادې هلته ژوند کاوه. (۴۱) هغه سړي چې نومونه یې

ذکر شول، هغوی د یهودا د پاچا حزقیا په وخت کې راغلل. هغوی د

حام په اولادې او د هغو په استوګنځایونو باندې برید وکړ. هغوی په

معونیانو باندې چې هلته اوسېدل هم حمله وکړه. دواړه قومونه یې په

پوره توګه له منځه یووړل چې تر نن ورځې پورې یې کومه نښه پاتې

نه ده. هغوی د هغو په ځایونو کې مېشته شول، ځکه چې هلته د دوی

د رمو دپاره بڼه څرخایونه وو.

(۴۲) یو څه موده وروسته د شمعون له قبیلې څخه پنځه سوه سړي د

یشعي د زامنو فلتیا، نعریا، رفايا او د عزیزیل په امر د سعیر غرنی

سیمې ته ورننوتل. (۴۳) هغوی هلته پاتې عمالیقیان ووژل او د هغه

وخت راهیسې تر اوسه هلته اوسېږي.

د روبین اولاده

۵ (۱) روبین د یعقوب مشر زوی ؤ، خو هغه د مشر زوی په توګه

خپل حق له لاسه ورکړ، ځکه چې هغه د خپل پلار د یوې بڼې

یعنې د خپلې میرې سره ځملاست. د لومړني زېږېدل شوي زوی حق

بیا د یوسف زامنو ته ور په برخه شو. روبین په نسب نامې کې د مشر

په توګه شامل نه شو. (۲) که څه هم یهودا په خپلو ورونو کې تر

ټولو قوي شو، خو د مشر توب حق د یوسف ؤ.

٣) د يعقوب مشر زوی روپين څلور زامن درلودل: حنوک، فلو،

حزرون او کرمي.

٤-٦) د يوييل اولاده: شمعيه يې زوی، جوج يې لمسی، او

شمعي يې کړوسی ؤ. د هغه نوره اولاده: ميکا، ريبايه، بعل او بيره.
بيره د روپين د قبيلې يو مشر ؤ. وروسته د آشور پاچا تغلت فلاسر،
بئيره د اسير په توگه بوت.

٧) د کورنی په نسب نامې کې د طایفو دا مشران شامل وو: يعيل

چې د يوې طایفې مشر ؤ، زکريا ٨) او بالغ، چې د عزاز زوی او د
شمع لمسی ؤ. شمع د يوييل له طایفې څخه ؤ. دا طایفه په عروعر او
په هغې سيمې کې اوسېدله چې نېو او بعل معون ته غزېدلې وه. ٩)
د جلعاد په سيمه کې د هغوی پادې زياتې شولې، نو هغوی د ختيځې
دښتې پورې هغه ځمکه ونيوله چې د فرات تر سينده غزېدلې وه.

١٠) د شاوول د پاچاهۍ په دوران کې د روپين قبيلې د هاجريانو په

ضد جگړه وکړه. هغوی ته يې ماتې ورکړه او د جلعاد ختيځ ته، هغه
سيمه چې د هغوی باندې په کې وې ونيوله.

د جاد اولاده

١١) د جاد قبيله د روپين د قبيلې په شمال کې د باشان په سيمه کې

اوسېدله. د جاد سيمه په ختيځ کې تر سلخې غزېدلې وه. ١٢) يوييل
مشر ؤ او د خپلې طایفې بنياد ايسنودونکی هم ؤ او شافام دوهمه
مشره طایفه وه. يعنای او شافاط په باشان کې د نورو طایفو بنياد

اينبودونكي وو. (۱۳) د قبيلې نور غړي له لاندېنيو اوو طايفو څخه وو: ميكايل، مشلام، شبع، يوراي، يعكان، زيع او عيبر.

(۱۴) دا ټول د ابيحاييل اولاده وه چې له پلاره پيل شوې وه: حوري يې پلار، ياروح يې نيکه او جلعاد يې غور نيکه ؤ. نور نيكونه يې دا وو: ميكايل، يشيشاي، يحدو او بوز. (۱۵) د عبدبييل زوی او د جونني لمسی اخي د دغو طايفو مشر ؤ.

(۱۶) هغوی د جلعاد په سيمې، د باشان د سيمې په بنارگوټو او د شارون په ټولو خرځايونو کې اوسېدل. (۱۷) (دا نسب نامه د يهودا د پاچا يوتام او د اسراييلو د پاچا يروبعام په وخت کې ثبت شوې وه.)

د ختيځو قبيلو لښکرې

(۱۸) د جاد او ختيځې منسي قبيلو اڅلورڅلو پښت زره اووه سوه او شپېته زروور جنگيالي درلودل چې د جگړې دپاره ښه روزل شوي وو چې په سپرونو، تورو، ليندو او غشو سره وجنگيږي. (۱۹) هغوی د هاجريانو، يعني د يطور، نافيش او د نوداب د قبيلو په ضد جگړه وکړه. (۲۰) هرکله چې دا عسکر د خپلو دښمنانو په ضد جگړې ته تلل، هغوی به خدای ته زاری کولې او باور يې پرې کاوه چې مرسته به ورسره وکړي. ځکه د روبين، جاد او د ختيځې منسي قبيلو هاجريانو او د هغوی ملگرو ته يې ماتې ورکړه. (۲۱) دغو اسراييلي قبيلو پنځوس زره اوبنان، دوه سوه او پنځوس زره پسونه او دوه زره خره ونيول او سل زره کسان يې اسيران کړل. (۲۲) هغوی خپل ډېر دښمنان ووژل، ځکه چې دا جگړه د خدای جگړه وه. د روبين، جاد

او د ختيځې منسي قبيلې تر هغه وخته پورې په هغه سيمه کې اوسېدلې، ترڅو چې آشور ته د اسيرانو په توگه بوتلل شوې.

د ختيځې منسي نيمه قبيله

۲۳ د ختيځې منسي خلک د باشان په سيمه کې او د هغې شمال خواته تر بعل حرمون، سنير او د حرمون تر غره ميشت شول او د دوی نفوس ډېر زيات شو. ۲۴ د دوی د طايفو مشران دا وو: عيفر، يشعي، الييل، عزرييل، ارميا، هودويا او يحديبيل. هغوی نامتو مشران او زړور جنگيالي وو.

د روبين، جاد او د ختيځې منسي قبيلو اسارت

۲۵ د روبين، جاد او د ختيځې منسي د قبيلو خلکو له هغه خدای سره بې وفايي وکړه چې د هغوی نیکونو ورته عبادت کاوه. هغوی د هغو قومونو د بتانو عبادت پيل کړ چې خدای د هغوی له وړاندې تگ سره سم د کنعان له خاورې څخه شړلي وو. ۲۶ نو د اسراييلو خدای د آشور پاچا فول (مشهور په تغلت فلاسر) راوپاراوه، چې په روبين، جاد او د ختيځې نيمې منسي قبيلو باندې حمله وکړي. هغوی يې حلح، خابور، هارا او د جوزان سيند ته د اسيرانو په توگه بوتلل. هغوی تر نن ورځې هلته دي.

د مشرو کاهنانو شجره

٦ (١) لاوي درې زامن درلودل: جرشون، قهات او مراري.

(٢) قهات څلور زامن درلودل: عمرام، يزهار، حبرون او عزيبيل.

(٣) عمرام دوه زامن (هارون او موسی) او يوه لور مريم درلودله.

هارون څلور زامن درلودل: ناداب، ابیهو، العازار او ایتامار.

(٤) د العازار په اولاده کې دا خلک شامل وو: فينحاس يې زوی،

اييشوع يې لمسی (٥) او نوره اولاده يې: بقي، عزي، (٦) زرحيا،

مرايوت، (٧) امريا، اخيطوب، (٨) صادوق، اخيمعص، (٩)

عزريا، يوحانان، (١٠) عزريا (هغه کاهن چې د خدای په کور کې يې

چې سليمان پاچا په اورشليم کې ودان کړی و، خدمت کاوه)، (١١)

امريا، اخيطوب، (١٢) صادوق، شلوم، (١٣) حلقيا، عزريا، (١٤)

سرايا او يهوصاداق. (١٥) يهوصاداق هغه وخت جلاوطنه شو کله

چې خبنتن د يهودا او اورشليم خلک د نبوکدنصر په لاس اسيران

کړل.

د لاوي نوره اولاده

(١٦) لکه مخکې چې مې يادونه وکړه، لاوي درې زامن درلودل چې

نومونه يې جرشون، قهات او مراري وو. (١٧) د جرشون د زامنو

نومونه دا وو: لبي او شمعي. (١٨) قهات د عمرام، يزهار، حبرون او

د عزيبيل پلار و. (١٩) مراري د محلي او د مشوي پلار و.

د لاوي دغه اولاده د خپلو طايفو مشران شول:

٢٠-٢١) د جرشون په اولاده کې دا شجره شامله وه چې د هغه له زويه شروع کېدله: لېني يې زوی، یحت يې لمسی، زمه يې کړوسی. نوره اولاده يې يوآخ، عیدو، زارح او ياترای وه.

٢٢-٢٤) د قهات په اولاده کې دا شجره شامله وه چې د هغه له زويه شروع شوه: عمیناداب يې زوی، قورح يې لمسی، اسیر يې کړوسی او نوره اولاده يې: القانه، ایاساف، اسیر، تحت، اوري ییل، عزیا او شاوول.

٢٥) القانه دوه زامن درلودل: عماسای او اخیموت. ٢٦-٢٧) د اخیموت په اولاده کې د زامنو دا شجره شامله وه: القانه يې زوی، صوفای يې لمسی، نحت يې کړوسی. نوره اولاده يې الیاب، یروحام او القانه وه.

٢٨) سموییل دوه زامن درلودل: مشر يې یوییل نومېد او کشر يې ایبا و.

٢٩-٣٠) د مراري په اولاده کې د زامنو دا شجره شامله وه: محلي يې زوی، لېني يې لمسی، شمعي يې کړوسی. نوره اولاده يې عزه، شمعي، هجیا او عسایا وه.

د خدای د کور ساز غبروونکي او سندرغاړي

٣١) وروسته له دې چې د لوظ صندوق د څښتن کور ته یووړل شو، داود پاچا د لاوي د قبیلې څخه ساز غبروونکي او سندرغاړي

غوره کرل چې د عبادت په حای کې د موسیقی مسوولیت په غاړه واخلي. (۳۲) مخکې له دې چې سلیمان پاچا د خدای کور په اورشلیم کې ودان کړي، هغوی په دغه دوران کې په سپېڅلې خېمې کې له اصولو سره سم په خپل وار سندرې ویلې.

(۳۳) د هغو خلکو د کورنیو شجرې چې دا وظیفه یې تر سره کوله په لاندې ډول دي:

د قهاتیانو له طایفې څخه: د یوییل زوی هیمان چې د سندرغاړو د لومړنی ډلې مشر ؤ. دا د هغه د کورنی شجره وه: هیمان چې یوییل یې پلار، سمویل یې نیکه، (۳۴) القانه یې غور نیکه او نور نیکونه یې یروحام، الیبیل، توح، (۳۵) صوف، القانه، محت، عماسای، (۳۶) القانه، یوییل، عزریا، سفنیا، (۳۷) تحت، اسیر، ایاساف، قورح، (۳۸) یزهار، قهات، لاوي او یعقوب وو.

(۳۹) اساف د سندرغاړو د دوهمې ډلې مشر ؤ. هغه د هیمان خپلوان او د هغه بني لاس ته به ودرېده. د اساف د کورنی شجره چې تر لاوي پورې رسېدله په لاندې ډول ده: اساف چې برکیا یې پلار، شمعي یې نیکه، (۴۰) میکاییل یې غور نیکه او نور نیکونه یې بعسیا، ملکیا، (۴۱) اتني، زارح، عدايا، (۴۲) ایتان، زمه، شمعي، (۴۳) یحت، جرشون او لاوي وو.

(۴۴) ایتان چې د مراري له طایفې څخه ؤ، د سندرغاړو د درېمې ډلې مشر ؤ. هغه هم د هیمان خپلوان ؤ او چپ لاس ته به یې ودرېده. د هغه د کورنی شجره چې تر لاوي پورې رسېدله په لاندې

ډول ده: ايتان چې قيشي يې پلار، عبدي يې نيكه، ملوك يې
غور نيكه (٤٥) او نور نيكونه يې حشيبا، امصيا، حلقيا، (٤٦) امصي،
باني، سامر، (٤٧) محلي، موشي، مراري او لاوي وو.

(٤٨) پاتي لاويان د نورو دندو دپاره په سپېڅلي څېمې کې وگمارل
شول.

د هارون اولاده

(٤٩) هارون او د هغه اولاده هغه څوك وو چې د خوشبويي نذراني
او هغه قرباني يې وړاندې كولې چې د قرباني په ځای باندې سوځول
كېدلې. هغوی په ډېر سپېڅلي ځای کې د ټول خدمت او د هغو
قربانيو مسووليت په غاړه درلود چې خدای ورباندې د اسراييلو
گناهونه بخښل. هغوی دا ټول کارونه د خدای د خدمتگار موسی د
حکمونو سره سم كول.

(٥٠) د هارون د اولادې نومونه دا دي: العازار يې زوی، فينحاس يې
لمسی، ايشوع يې کړوسی او نوره اولاده يې په ترتيب سره: (٥١)
بقي، عزي، زرحيا، (٥٢) مرايوت، امريا، اخيطوب، (٥٣) صادق او
اخيمعص ده.

د لاويانو دپاره ښارگوټي

(٥٤) د هارون اولاده د قهات د لاويانو له طايفې څخه وه او لومړنی
ډله وه چې د پچې په اچولو سره غوره شوه، ترڅو د اوسېدو دپاره

ورته ښارگوټي ورکړل شي. (٥٥) هغوی ته د یهودا په سیمه کې د
 حبرون ښار او شاوخوا خرځایونه ورکړل شول. (٥٦) خو د حبرون
 د شاوخوا پټي او کلي د یفنه زوی کالیب ته ورکړل شول. (٥٧) - (٥٩)
 نو د هارون اولادې ته دا لاندې ښارونه او د هغو د شاوخوا
 خرځایونه هم ورکړل شول: حبرون (د پناه اخیستلو ښار)، لښه، یتیر،
 اشتموع، حیلین، دبیر، عاشان او بیت شمس. (٦٠) د بنیامین له قبیلې
 څخه هغوی ته د جبع، علمت او عناتوت ښارگوټي د هغو له شاوخوا
 خرځایونو سره ورکړل شول. د هارون اولادې ته دیارلس ښارگوټي
 ورکړل شول.

(٦١) د لوېدیځې منسي په سیمه کې لس ښارگوټي د قهاتیانو پاتې
 کورنیو ته د پچې په اچولو سره ورکړل شول.

(٦٢) د جرشون طایفې ته کورنی په کورنی د یساکار، اشیر او د
 نفتالي په سیمو کې او په باشان کې د ختیځې منسي په سیمه کې
 دیارلس ښارگوټي ورکړل شول.

(٦٣) هماغه شان، د مراري طایفې ته د روبین، جاد او د زبولون په
 سیمو کې دولس ښارگوټي د پچې په اچولو سره ورکړل شول.

(٦٤) نو په دې ډول، د اسراییلو قوم لاویانو ته د اوسېدلو دپاره
 ښارگوټي او د هغو په شاوخوا کې خرځایونه هم ورکړل. (٦٥)
 (همدارنگه د یهودا، شمعون او د بنیامین ښارگوټي چې پورته یې
 یادونه شوې ده، د پچې په اچولو سره ورکړل شول.)

٦٦ د قهات د طایفې ځینې کورنیو ته د افرایم د سیمې څخه

بنارگوتې او د هغو شاوخوا خرځایونه ورکړل شول: ٦٧ شکیم

(چې د افرایم په غرنۍ سیمه کې د پناه اخیستلو بنار و)، جازر، ٦٨

یقمعام، بیت حورون، ٦٩ ایالون او جت رمون. ٧٠ د قهات پاتې

کورنیو ته د لوېدیځې منسې په سیمه کې د عانیر او بلعام بنارگوتې د

هغو له شاوخوا خرځایونو سره ورکړل شول.

٧١ جرشونیانو ته په لاندې ډول بنارگوتې د هغو د خرځایونو سره

ورکړل شول: د ختیځې منسې په سیمه کې: جولان چې په باشان کې

دی او عشتاروت. ٧٢ د یساکار په سیمه کې: د جرشونیانو طایفې

ته د یساکار له قبیلې څخه څلور بنارگوتې ورکړل شول چې هغه دا

دي: قادش، دابره، ٧٣ راموت او عانیم چې د هغو شاوخوا

خرځایونه هم په کې شامل وو. ٧٤ د اشیر په سیمه کې: جرشونیانو

ته د اشیر له قبیلې څخه څلور بنارگوتې ورکړل شول: مشال، عبدون،

٧٥ حقوق او رحوب چې د هغو شاوخوا خرځایونه هم په کې

شامل وو. ٧٦ د نفتالي په سیمه کې: په پای کې جرشونیانو ته د

نفتالي له قبیلې څخه درې بنارگوتې ورکړل شول چې هغه دا وو:

قادش په جلیل کې، حمون او قریتایم چې د هغو شاوخوا خرځایونه

هم په کې شامل وو.

٧٧ پاتې مراریانو ته په لاندې ډول بنارگوتې د هغو له شاوخوا

خرځایونو سره ورکړل شول: د زبولون په سیمه کې: د رمونو او د

تابور بنارگوتې. ٧٨ د رویین په سیمه کې، اریحا ته مخامخ د اردن

سیند په ختیځ کې: په دبنته کې باصر، یهسه، ٧٩ قدیموت او

ميفاعت. (۸۰) د جاد په سيمه کې: په جلعاد کې راموت او محانيم،

(۸۱) حشبون او يعزير.

د يساکار اولاده

۷ (۱) يساکار څلور زامن درلودل: تولاع، فوه، ياشوب او شمرون.

(۲) تولاع شپږ زامن درلودل: عزي، رفايا، يرييل، يحمای، ييسام او سمويل. هغوی د تولاع د طايفې د کورنيو مشران او زړور عسکر وو. د داود پاچا په وخت کې د هغوی د اولادې شمېر ۲۲۶۰۰ تنه وو.

(۳) عزي د يزرحيا پلار او د ميکاييل، عوبديا، يوييل او د يشيه نيکه ؤ او دا د کورنيو مشران هم وو. (۴) هغوی دومره ډېرې بنځې او اولادونه درلودل چې د خپلې اولادې د شمېر سره سم هغوی کولای شول چې ۳۶۰۰۰ کسان د عسکری دپاره تيار کړي. (۵) د يساکار د قبيلې د ټولو کورنيو په نسب نامې کې ۸۷۰۰۰ تنه جنگيالي ثبت شوي وو.

د بنيامين اولاده

(۶) بنيامين درې زامن درلودل: بالع، باکر او يديئيل.

(۷) بالع پنځه زامن درلودل: اصبون، عزي، عزيزيل، يريموت او عيري. هغوی ټول قوي عسکر او د خپل پلار په طايفه کې د کورنيو

مشران وو. د بالغ د طایفې په نسب نامې کې ۲۲۰۳۴ تنه جنگیالی ثبت شوي وو.

۸) باکر نهه زامن درلودل: زمیره، یوآش، اليعازر، الیوعینای،

عمری، یریموت، ایبا، عناتوت او علمت. ۹) د هغوی په نسب نامه کې د ۲۰۲۰۰ تنو قوي عسکرو او د قبیلو د مشرانو نومونه ثبت شوي وو.

۱۰) یدیعیل د بلهان پلار او د یعوش، بنیامین، ایهود، کنعنه، زیتان،

ترشیش او د اخیشاخر نیکه و. ۱۱) هغوی په خپله طایفه کې د

کورنیو مشران وو او په دې طایفه کې ۱۷۲۰۰ تنه قوي عسکر د

جگړې دپاره تیار وو. ۱۲) غیر دوه زامن درلودل چې شفیم او حفیم

نومېدل او احیر د حوشیم په نامه یو زوی درلود.

د نفتالي اولاده

۱۳) بلهه د نفتالي مور وه. نفتالي څلور زامن درلودل: یحصییل،

جونې، یصر او شلوم.

د منسي اولاده

۱۴) منسي دوه زامن درلودل: اسرییل او ماخیر، چې د هغه

سوریایی وینځې زېږولي وو. ماخیر د جلعاد پلار و. ۱۵) ماخیر یوه

ښځه حفیم ته او یوه یې هم شفیم ته وکړه. ماخیر یوه خور درلودله

چې معکه نومېدله.

د ماخیر دوهم زوی صلفخاد ؤ او هغه یوازې لورگانی درلودلې.

۱۶ د ماخیر بنځې معکې فارش او شارش وزپرول. فارش دوه

زامن درلودل: اولام او راقم. ۱۷ اولام د بدان پلار ؤ. دا ټول د

جلعاد په اولاده کې شامل وو. جلعاد د ماخیر زوی او د منسی لمسی

ؤ.

۱۸ د جلعاد خور، همولکه درې زامن درلودل: ایشهود، ابیغزر او

محلہ.

۱۹ شمیداع څلور زامن درلودل: اخیان، شکیم، لقحي او انيعام.

د افرایم اولاده

۲۰ افرایم د شوتالح پلار، د بارد نیکه او د تحت غور نیکه ؤ. د

هغه د کورنی نوره شجره په لاندې ډول وه: العادا، تحت، ۲۱ زاباد،

او شوتالح. افرایم دوه نور زامن هم درلودل، ایصر او العاد. خو هغوی

په هغه وخت کې ووژل شول کله چې هغوی د جت سیمې له

اوسپدونکو څخه د څارویو د غلا کولو هڅه وکړه. ۲۲ افرایم په

خپلو زامنو ډېره موده ویر وکړ او د هغه خپلوان به راتلل او هغه ته به

یې ډاډگېر نه ورکوله. ۲۳ هغه بیا د خپلې بنځې سره یو ځای شو او

هغه امیدواره شوه او یو زوی یې وزپراوه. افرایم په هغه باندې د

بريعة نوم کېښود، ځکه چې هغه د مصیبت په وخت کې وزپرېده.

۲۴ شیره د افرایم لور وه. هغې د بنکتنی او پورتنی بیت حورون او

د ازين شيره ښارگوټي ودان کړل.

٢٥) افرایم یو بل زوی هم درلود چې رافح نومېده او د هغه د اولادې ترتیب په لاندې ډول ؤ: راشف یې زوی، تالح یې لمسی، تاحن یې کړوسی ؤ (٢٦) او نوره اولاده یې لعدان، عمیهود، الیشمع، نون او یوشع وو. (٢٧)

٢٨) د افرایم اولادې په جنوب کې تر بیت ییل پورې، په ختیخ کې تر نعران پورې او په لوېدیځ کې تر جازر پورې سیمې او ښارگوټي ونيول. د هغوی په خاوره کې د دغو ښارگوټو د شاوخوا کلي او هم شکیم، ایه او د هغو شاوخوا کلي شامل وو.

٢٩) د منسي د قبیلې د سرحد په اوږدو کې بیت شان، تعنک، مجدو، دور او د هغو د شاوخوا کلي شامل وو.

د یعقوب د زوی یوسف اولاده په دغو ښارگوټو او کلیو کې اوسېدله.

د اشیر اولاده

٣٠) اشیر څلور زامن درلودل چې یمنه، یشوه، یشوی او بریعه نومېدل او یوه لور یې درلودله چې سارح نومېدله.

٣١) بریعه دوه زامن درلودل: حابر او ملکيیل. ملکيیل د برزوت پلار ؤ. (٣٢) حابر درې زامن درلودل چې یفلیط، شومیر او حوتام نومېدل او یوه لور یې درلودله چې شوعا نومېدله. (٣٣) یفلیط درې زامن درلودل: فاسک، بمهال او عشوت. (٣٤) شومیر څلور زامن

درلودل: اخي، رهجه، يخبه او آرام. (۳۵) د يفليط ورور هيلام خلور
زامن درلودل: صوفح، يمناع، شالش او عامال. (۳۶) د صوفح زامن
دا وو: سوح، حرنفر، شوعال، بييري، يمره، (۳۷) باصر، هود، شما،
شلشه، يتران او بييرا. (۳۸) يتر درې زامن درلودل: يفته، فسفا او ارا.

(۳۹) علا درې زامن درلودل: آرح، حنييل او رصيا.

(۴۰) دا د اشير اولاده وه او هغوی ټول د کورنيو ډېر عزتمن مشران
او زړور خلک وو چې د عسکري دپاره تيار وو. د اشير په قبيله کې
ټول چې په نسب نامه کې ثبت شوي وو، ۲۶۰۰۰ تنه وو.

د بنيامين نوره اولاده

۸ (۱) بنيامين پنځه زامن درلودل چې په لاندې ترتيب سره
زېږېدلي وو: بالع، اشبيل، اخرخ، (۲) نوحه او رافا. (۳) د بالع
زامن په لاندې ډول دي: ادار، جيرا، ايهود، (۴) ايشوع، نعمان،
اخوخ، (۵) جيرا، شفوفان او حورام.

(۶) - (۷) د ايهود زامن دا وو: نعمان، اخيا او جيرا. هغوی د جبع په
ښارگوټي کې د طايفو مشران وو، خو وروسته د مناحت ښارگوټي ته
د اسيرانو په توگه بوتلل شول او دا د جيرا لارښوونه وه. جيرا دوه
زامن درلودل چې عزه او اخيحد نومېدل.

(۸) - (۱۱) شحرايم او د هغه ښځې حوشيم دوه زامن درلودل چې
ايطوب او الفعل نومېدل. خو شحرايم وروسته حوشيم او خپلې بلې

ښځې يعنې بعا ته طلاق ورکړ. بيا هغه د موآب هېواد ته کډه وکړه او هلته يې د خودش سره واده وکړ او هغې اووه زامن وزېږول چې نومونه يې دا وو: يوباب، ظبيا، ميسا، ملکام، يعوز، شکيا او مرمه. هغوی ټول د شحرايم په طايفه کې د کورنيو مشران وو. (۱۲) د الفعل د زامنو نومونه په لاندې ډول دي: عيبر، مشعام او شامد. شامد د اونو او د لود ښارگوټي او د هغو د شاوخوا کلي ودان کړل.

(۱۳) بريعه او شمع هم د الفعل زامن وو. هغوی په هغې طايفې کې د کورنيو مشران وو چې د ايالون په ښارگوټي کې اوسېدل او هغوی د جت د ښار اوسېدونکي وشرل. (۱۴) - (۱۶) د بريعه په اولاده کې اخيو، شاشق، بريموت، زبديا، عراد، عيدر، ميکاييل، يشفه او يوخا شامل وو. (۱۷) - (۱۸) د الفعل په اولاده کې زبديا، مشلام، حزقي، حابر، يشمراي، يزليا او يوباب شامل وو. (۱۹) - (۲۱) د شمعي په اولاده کې ياقيم، زکري، زبدي، اليعيناي، صلتاي، الييل، عدايا، براييا او شمريت شامل وو. (۲۲) - (۲۵) د شاشق په اولاده کې يشفان، عيبر، الييل، عبدون، زکري، حانان، حننيا، عيلام، عنتوتيا، يفتديا او فنوعيل شامل وو. (۲۶) - (۲۷) د يروحام په اولاده کې شمشراي، شحريا، عتليا، يعرشيا، ايليا او زکري شامل وو. (۲۸) دا ټول چې په نسب نامه کې ثبت شوي وو، په خپله طايفه کې د کورنيو مشران وو او په اورشليم کې اوسېدل.

(۲۹) يعييل د جبعون د ښار بنياد کېښود او هلته مېشته شو. د هغه ښځه معکه نومېدله (۳۰) او د هغه مشر زوی عبدون نومېدله. د هغه نور زامن هم وو چې په لاندې ترتيب سره زېږېدلي وو: صور، قيس،

بعل، ناداب، (۳۱) جدور، اخيو، زاكر، (۳۲) او مقلوت چې د شمعہ پلار ؤ. هغوى هم له خپلو خپلوانو سره نژدې په اورشليم كې اوسېدل.

د شاوول پاچا كورنى

(۳۳) نير د قيس پلار او د شاوول پاچا نيکه ؤ.

شاوول څلور زامن درلودل: يوناتان، ملكيشوع، ايناداب او اشبعل.

(۳۴) يوناتان د مريب بعل پلار او د ميكا نيکه ؤ. (۳۵) ميكا څلور

زامن درلودل: فيتون، ملك، تاربع او آحاز. (۳۶) آحاز د يهوعدہ

پلار او د علمت، عزموت او زيمري نيکه ؤ. زيمري د موزا پلار (۳۷)

د بنعا نيکه او د رافه غور نيکه ؤ. نوره اولاده يې دا وه: العاسه او

آصيل. (۳۸) آصيل شپږ زامن درلودل: عزريقام، بوکرو، اسماعيل،

شعريا، عوبديا او حانان. (۳۹) د آصيل ورور عيشق درې زامن

درلودل چې نومونه يې په ترتيب سره اولام، يعوش او اليفلط وو.

(۴۰) د اولام زامن زړور عسکر وو او د ليندې او غشو په ويشتلو

كې تكړه وو. هغوى ډېر زامن او لمسي درلودل، چې شمېر يې يوسلو

پنځوسو تنو ته رسېدل.

دا ټول د بنيامين له قبيلې څخه وو.

د بابل له اسارته راستانه شوي خلک

۹ (۱) د ټولو اسراييليانو نسب نامې د اسراييلو د پاچاهانو د

تاریخ په کتاب کې ثبت شوي وي.

د يهودا خلک له خښتن سره د بې وفايي له امله د اسيرانو په توگه بابل ته بوتلل شول. (۲) هغه خلک چې اول راستانه شول او په خپلو ښارگوټو کې يې خپل جايدادونه بېرته لاسته راوړل، کاهنان، لاويان، د خدای د کور خدمتگاران او نور اسراييليان وو. (۳) د يهودا، بنيامين، افرايم او منسي د قبيلو ځينې خلک په اورشليم کې مېشته شول.

(۴) - (۶) د يهودا له قبيلې څخه شپږ سوه او نوي تنه په اورشليم کې مېشت شول. هغوی ټول د يهودا د درېو زامنو يعنې د فارص، شيله او زارح اولاده وه. د هغوی مشران عوتای، عسایا او يوئيل وو. عوتای د عميهود زوی ؤ او شجره يې نیکونو ته په لاندې ډول رسېدله: عمري، امري، باني او فارص. عسایا د يهودا د زوی شيله د اولادې مشر ؤ؛ يوئيل د يهودا د زوی زارح د اولادې مشر ؤ.

(۷) - (۹) د بنيامين له قبيلې څخه نهه سوه شپږ پنځوس د کورنيو مشران هم په اورشليم کې مېشت شول. د هغوی نومونه په خپلو نسب نامو کې ليکل شوي وو او دا خلک په کې ثبت شوي وو: سلو د مشلام زوی، د هودويا لمسی او د هسنواه کړوسی؛ بينيا د يروحام زوی؛ ايله د عزي زوی او د مکري لمسی؛ مشلام د شفطيا زوی، د رعوييل لمسی او د بينيا کړوسی.

په اورشليم کې مېشت شوي کاهنان

١٠-١٢) دا د هغو کاهنانو د نومونو لست دی چې په اورشلیم کې مېشت شول: يدعيا، يهوياريب، ياکين او عزريا چې د خدای د کور مشر ؤ. د عزريا شجره د پلار نه په لاندې ډول پيل شوه: حلقيا، مشلام، صادق، مرايوت او اخيطوب؛ د يروحام زوی عدايا چې شجره يې په لاندې ډول وه: يروحام، فشحور او ملکيا؛ د عدیبیل زوی معسای چې شجره يې په لاندې ډول وه: عدیبیل، يحزيره، مشلام، مشليميت او يمير.

١٣) ټول ١٧٦٠ تنه کاهنان وو، هغوی ټول په خپلو طايفو کې د کورنيو مشران هم وو او د خدای په کور کې يې د کار کولو مهارت درلود.

په اورشلیم کې مېشت شوي لاويان

١٤-١٦) دا د هغو لاويانو د نومونو لست دی چې په اورشلیم کې مېشت شول: د مراري له طايفې څخه شمعيه چې شجره يې د پلار نه په لاندې ډول پيل شوه: حشوب، عزريقام او حشيبا؛ بقبقر، حارش او جلال؛ د ميکا زوی متنيا، چې د هغه شجره يې د پلار نه په لاندې ډول پيل شوه: ميکا، زکري او اساف؛ د شمعيه زوی عوبديا، چې د هغه شجره يې د پلار نه په لاندې ډول پيل شوه: شمعيه، جلال او يدوتون؛ او د اسا زوی او د القانه لمسی برکيا، چې د نطوفي بنارگوتي ته نژدې په کليو کې اوسېدلی ؤ.

په اورشليم کې د خدای د کور د ساتونکو مېشت کېدل

۱۷) شلوم، عقوب، طلmon، اخيمان او د هغوی خپلوان د خدای د کور ساتونکي وو. شلوم د هغوی مشر ؤ ۱۸) او هغوی ډېره موده پخوا د خدای د کور ختيځې خواته د پاچا په دروازه کې ساتونکي وو. مخکې له دې به هغوی د لويانو د خېمو ساتنه کوله.

۱۹) شلوم د قوري زوی، د ايباساف لمسی او د قورح کړوسی ؤ. د خپلو نیکونو په شان، چې په سپېڅلې خېمې کې يې خدمت کاوه، هغه هم د قورح په طايفه کې د خپلو خپلوانو سره د خدای د کور په دروازه کې ساتونکی ؤ. ۲۰) په پخوانيو وختونو کې د العازار زوی فينحاس، د ساتونکو مسوول ؤ او خښتن د هغه سره مل ؤ.

۲۱) د مشلميا زوی زکريا هم د سپېڅلې خېمې د دروازې په خوله کې ساتونکی ؤ.

۲۲) ټول دوه سوه دولس د دروازو ساتونکي وو، د هغوی ټولو نومونه په خپلو کليو کې د کورنيو په نسب نامو کې ثبت شوي وو. داود پاچا او سمويل پيغمبر د هغوی نيکونه ځکه غوره کړي وو چې هغوی اعتباري خلک وو. ۲۳) په دې توگه هغوی او د هغوی اولادې د خدای د کور يعنې د سپېڅلې خېمې د دروازو ساتنه کوله.

۲۴) د خدای د کور د څلورو واړو خواوو دپاره ساتونکي ټاکل شوي وو. ۲۵) د هغوی خپلوان به په خپل وار سره له خپلو کليو څخه د يوې هفتې دپاره راتلل او له هغوی سره به يې د ساتونکو

وظیفه تر سره کوله. (۲۶) هغوی خلور مشران درلودل، چې ټول لایوان وو او هغوی د نورو ساتونکو څارنه کوله. هغوی د خدای په کور کې د کوټو او د خزانو د ساتلو مسوولیت په غاړه درلود. (۲۷) هغوی به په شپه کې د خدای د کور په شاوخوا کې اوسېدل چې ساتنه یې وکړي او دا مسوولیت یې درلود چې هر سهار یې دروازې خلاصې کړي.

د نورو لایوانو دندې

(۲۸) ځینو لایوانو د هغو سامانونو مسوولیت په غاړه درلود چې د خدای په کور کې یې د عبادت په وخت کې ورڅخه کار اخیست. هغوی به هر شی له کارولو څخه مخکې او وروسته شمېرل. (۲۹) نورو لایوانو ته د خدای د کور د سامان او د هغه د سپېڅلو لوښو، د ډبرو ښو اوږو، شرابو، د زیتونو د تېلو، د خوشبویي او د مسالو د ساتلو وظیفه ور په غاړه وه. (۳۰) خو د مسالو د ګډولو مسوولیت کاهنانو په غاړه ؤ. (۳۱) د شلوم مشر زوی متتیا د قورح د لایوانو د طایفې یو غړی ؤ. هغه د هغې ډوډۍ د پخولو مسوولیت په غاړه درلود چې د نذرانو دپاره یې ورڅخه کار اخیست. (۳۲) د قهاتیانو د طایفې ځینو غړو دا وظیفه درلودله چې د هر سبت په ورځ سپېڅلې ډوډۍ پخه کړي.

(۳۳) د لایوانو د کورنیو هغه مشران چې ساز غږوونکي وو، د خدای د کور په کوټو کې اوسېدل. هغوی نور مسوولیتونه نه درلودل ځکه چې شپه او ورځ یې خپله وظیفه تر سره کوله.

۳۴) دا پورته ذکر شوي کسان د لاويانو په قبيله کې د کورنيو مشران وو او په هماغه ډول يې نومونه د خپلو کورنيو په نسب نامو کې ثبت شوي وو. هغوی په اورشليم کې اوسېدل.

د شاوول پاچا نيکونه او اولاده

(لومړی تواريخ ۸: ۲۹ - ۳۸)

۳۵) يعييل د جبعون د بنار بنياد کېښود او هلته مېشت شو. د هغه ښځه معکه نومېدله. ۳۶) د هغه مشر زوی عبدون نومېده او د هغه نور زامن هم وو چې په لاندې ترتيب سره زېږېدلي وو: صور، قيس، بعل، نير، ناداب، ۳۷) جدور، اخيو، زکريا ۳۸) او مقلوت چې د شمعې پلار ؤ. هغوی هم د خپلو خپلوانو سره نژدې په اورشليم کې اوسېدل.

۳۹) نير د قيس پلار او د شاوول پاچا نيکه ؤ.

شاوول څلور زامن درلودل: يوناتان، ملکيشوع، ايناداب او اشبعل. ۴۰) يوناتان د مريب بعل پلار او د ميکا نيکه ؤ. ۴۱) ميکا څلور زامن درلودل: فيتون، ملک، تحريع او آحاز. ۴۲) آحاز د يعره پلار او د علمت، عزموت او د زميري نيکه ؤ. زميري د موزا پلار ۴۳) د بنعا نيکه او د رفايا غور نيکه ؤ. نوره اولاده يې دا وه: العاسه او آصيل.

۴۴) آصيل شپږ زامن درلودل: عزريقام، بوکرو، اسماعيل، شعريا، عوبديا او حانان.

د شاوول پاچا او د هغه د زامنو وژنه

(لومړی سمويل ۱: ۳۱ - ۱۳)

۱۰ (۱) فلسطينيانو د جلبوع په غره کې د اسرايلو سره جگړه وکړه. په هغه ځای کې ډېر اسراييليان ووژل شول او پاتې يې چې په هغو کې شاوول پاچا او د هغه زامن هم شامل وو، وتښتېدل. (۲) خو فلسطينيانو هغوی ډېر سخت تعقيب کړل او د شاوول درې زامن، يوناتان، ايناداب او ملکيشوع يې ووژل. (۳) په شاوول باندې جگړه ډېره سخته شوه او کله چې د فلسطينيانو غشي ويشتونکي هغه ته ورسېدل، نو هغه يې سخت تپي کړ.

(۴) شاوول خپل عسکر ته چې د هغه وسله يې لېږدوله وويل: «خپله توره راوباسه او ما ووژنه، ترڅو دا کافر فلسطينيان مې په عذاب نه کړي.» خو هغه ځوان له دې کاره ډېر ووېرېد. نو شاوول خپله توره راواخيستله او ځان يې ورباندې وغورځاوه. (۵) کله چې هغه ځوان وليدل چې شاوول مړ شوی دی، نو هغه هم په خپلې تورې باندې ځان وغورځاوه او مړ شو.

(۶) نو په دې ډول شاوول او د هغه درې زامن ټول يو ځای مړه شول او د هغه شاهي کورنی له منځه لاړه. (۷) کله چې هغو اسراييليانو چې د يزرعيل په دره کې اوسېدل دا خبره واورېدله چې لښکرې تښتېدلې دي او شاوول او د هغه زامن مړه شوي دي، هغوی خپل ښارگوټي پرېښودل او وتښتېدل. نو فلسطينيان راغلل او په دغو ښارونو کې ځای په ځای شول.

٨ له جگړې يوه ورځ وروسته فلسطينيان د مرو د لوټلو دپاره ورغلل، نو هغوی د شاوول او د هغه د زامنو مړي وموندل چې د جلبوع په غره کې پراته وو. ٩ دوی د شاوول سر پرې کړ، له هغه څخه يې زغرې وويستلې او د فلسطين ټول هېواد ته يې استازي ولېږل چې دا زېری د خپلو بتانو او خپلو خلکو په منځ کې خپور کړي. ١٠ دوی د شاوول وسلې د خپلو بتانو په عبادت خانه کې کېښودلې او د هغه سر يې د خپل بت يعنې د داجون په عبادت خانه کې ځوړند کړ.

١١ کله چې په جلعاد کې د يابيش د ښار ټولو خلکو د هغه څه په اړه چې فلسطينيانو په شاوول باندې کړي وو، واورېدل، ١٢ تر ټولو زړور سړي لاړل، د شاوول او د هغه د زامنو مړي يې راوړل او يابيش ته يې يووړل. هغوی دا مړي هلته د څپرې د ونې لاندې ښخ کړل او اووه ورځې يې روژه ونيوله.

١٣-١٤ شاوول ځکه مړ شو چې هغه بې وفا ؤ او د څښتن اطاعت به يې نه کاوه. هغه حتی د څښتن په ځای له يوې کوډگړې سره مشوره وکړه. نو ځکه څښتن شاوول وواژه او د هغه پاچاهي يې د يسي زوی داود ته ورکړه.

داود د ټولو اسرايلو پاچا

(دوهم سمويل ٥: ١-٣)

١١ وروسته د اسرايلو ټول خلک په حبرون کې د داود

حضور ته راتپول شول او هغه ته يې وويل: «مونږ ستاسو خپل هډوکي او وينه يو. (۲) حتی کله چې شاوول زمونږ پاچا ؤ، همدا تاسو وئ چې په عسکري عملياتو کې به مو اسراييلو ته لارښوونه کوله او ستاسو څښتن خدای تاسو ته وويل: ته به د يو شپون په توگه زما د قوم لارښوونه کوې او د هغوی ټاکلی مشر به يې.» (۳) کله چې د اسراييلو ټول مشران په حبرون کې داود پاچا ته ورغلل، داود د څښتن په مخکې د هغوی سره يو تړون وکړ. بيا هغوی د داود سر په تېلو غوړ کړ او هغه يې د اسراييلو د پاچا په توگه غوره کړ، لکه څنگه چې څښتن د سموييل په وسيله دا وعده کړې وه.

داود او د اورشليم فتح

(دوهم سموييل ۵: ۶ - ۱۰)

(۴) داود پاچا او ټول اسراييليان لارل او د اورشليم په ښار باندې يې برید وکړ. په هغه زمانه کې اورشليم د ييوس په نوم وپېژندل شو او د دې ځای اصلي اوسېدونکي لا تر هغه وخته پورې هلته اوسېدل. (۵) ييوسيانو وويل: «ته به ونه شې کولای چې دلته رانوځي!» خو داود د صهيون د غره کلا ونيوله چې وروسته د داود د ښار په نوم ياد شو.

(۶) داود خپلو لښکرو ته ويلي وو: «هغه لومړنی عسکر چې يو ييوسى ووژني زما د لښکرو قوماندان به شي.» نو له دې امله چې د زرويه زوی يوآب لومړی برید وکړ، هغه قوماندان شو.

(۷) وروسته داود هماغې کلا ته کډه وکړه، نو ځکه هغه د داود د

ښار په نوم یاد شو. (۸) هغه د ښار شاوخوا سیمه پراخه کړه، په هغه ځای کې یې کار پیل کړ چې ځمکه یې د غونډې له ختیځې خوا ډکه وه او یوآب پاتې ښار بېرته جوړ کړ.

(۹) داود نور هم قوي شو، ځکه چې مطلق قادر څښتن د هغه سره مل ؤ.

د داود نامتو جنگیالی

(دوهم سمویل ۲۳: ۸ - ۱۷)

(۱۰) دا د هغو نامتو جنگیالیو نومونه دي چې د اسراییلو د خلکو په مرسته یې د داود پاچاهي قوي او ټینګه کړه، ترڅو د څښتن د وعدي سره سم د هغوی پاچا شي:

(۱۱) له دغو جنگیالیو څخه لومړنی جنگیالی د حکمون زوی یشوبعام ؤ او هغه د «درېو جنگیالیو» مشر ؤ. هغه په خپلې نېزې باندې له درې سوه کسانو سره جګړه وکړه او هغوی ټول یې په یو وخت کې ووژل. (۱۲) دوهم یې العازار ؤ چې د دودو زوی ؤ او د اخوخ له خپله ؤ. (۱۳) کله چې فلسطینیان هلته د جګړې دپاره راغونډ شول، العازار د داود سره په فسدمیم کې ؤ. په یو داسې ځای کې چې له اوربشو څخه ډک پټی په کې ؤ، اسرایيلي عسکر له فلسطینیانو څخه وتښتېدل. (۱۴) خو العازار او د هغه سر یو د پټی په منع کې ځانونه ټینګ کړل او فلسطینیانو ته یې ماتې ورکړه. څښتن هغوی ته یو لوی بریالیتوب ور په برخه کړ.

١٥) يوه ورځ له هغو دېرشو مشرانو جنگياليو څخه درې تنه يو گټ ته چې د عدولام سمخې ته نژدې او داود په کې ؤ، راغلل، په هغه وخت کې د فلسطينيانو يوې ډلې د رفاييم په دره کې خېمې درولې وې. ١٦) داود هغه وخت په خپل خوندي ځای کې ؤ او د فلسطينيانو يوې ډلې بيت لحم نيولی ؤ. ١٧) داود ارمان وکړ او ويې ويل: «کاشکې څوک له هغه کوهي څخه چې د بيت لحم دروازې ته نژدې دی، ماته اوبه راوړي.»

١٨) نو هغو درېو زړورو سړيو د فلسطينيانو کرنې ماتې کړې، له کوهي څخه يې اوبه راوويستلې او داود ته يې راوړې، خو داود هغه ونه څښلې او هغه يې د نذرانې په توگه څښتن ته توی کړې. ١٩) داود وويل: «خدای دې نه کړي چې زه دا اوبه وڅښم! دا به د هغو سړيو د وينو د څښلو په شان وي چې خپل ژوند يې په خطر کې اچولی ؤ!» نو هغه دا اوبه ونه څښلې. دا د هغو درېو زړورو کسانو کارونه وو.

دېرش جنگيالي

(دوهم سموييل ٢٣: ١٨ - ٣٩)

٢٠) ايشای د يوآب ورور د دېرش کسيزې ډلې مشر ؤ. هغه په خپلې نېزې باندې له درې سوه کسانو سره جگړه وکړه او هغوی يې ووژل. نو په دې توگه هغه هم لکه د هغو درېو جنگياليو په شان مشهور شو. ٢١) که څه هم هغه په هغې دېرش کسيزې ډلې کې ډېر زيات مشهور او د هغوی مشر شو، خو د هغو درېو تنو په شان

٢٢) بنایاه د یهویداع زوی چې د قبصیل څخه ؤ، یو توریالی
 عسکر ؤ. هغه ډېر د زپورتوب کارونه کړي وو چې په هغو کې د دوو
 قوي موآبي جنگیالیو وژل شامل وو. یو ځلې هغه د واورې په ورځ
 یوې کندی ته وربنکته شو او یو زمری یې وواژه. ٢٣) همدارنگه
 هغه یو مصری وواژه چې قد یې له دوو مترو لوړ ؤ او یوه نېزه ورسره
 وه چې د اوبدلو د کارگاه د میلې په شان غټه وه. بنایاه د خپلې امسا
 سره په هغه باندي برید وکړ، د هغه مصري له لاسه یې نېزه واخیستله
 او هغه یې ورباندي وواژه. ٢٤) بنایاه داسې د زپورتوب کارونه
 وکړل چې د درېو جنگیالیو په شان مشهور شو. ٢٥) د هغه عزت د
 هغې دېرش کسيزه ډلې څخه ډېر زیات شو، خو په درېو جنگیالیو
 کې یې گډون نه درلود. داود هغه د خپلو ساتونکو د گارډ مشر وټاکه.

٢٦) دا نور نامتو جنگیالی دي:

د یوآب ورور عساهیل

الحانان د دودو زوی له بیت لحم څخه

٢٧) شموت له هرور څخه

حازل له فلون څخه

٢٨) عیرا د عقیش زوی له تقوع څخه

ایبعر له عناتوت څخه

٢٩) سبکای له حوشا څخه

عیلای له اخوخ څخه

٣٠) مهرای له نطوفې څخه

حلد د بعنه زوی له نطوفې څخه

۳۱) اتای د ریښای زوی د بنیامین له جبعې څخه

بناپاه له فرعاتون څخه

۳۲) حورای د جاعش له خوړونو څخه

ابي بیل له عربات څخه

۳۳) عزموت له بحرورم څخه

اليحبا له شعلبون څخه

۳۴) هاشم له جزون څخه

يوناتان د شاجای زوی له حرار څخه

۳۵) اخيام د ساکار زوی له حرار څخه

اليغال د اور زوی

۳۶) حافر له مکیرات څخه

اخيا له فلون څخه

۳۷) حصرو له کرمل څخه

نعرای له ازبای زوی

۳۸) یوویل د ناتان ورور

مبحار د هجري زوی

۳۹) صالح له عمون څخه

نحرای د بیروت څخه چې د زرویه د زوی یعنی د یوآب

وسلې به یې وړلې.

۴۰) عیرا او جارب له یتر څخه

۴۱) اوریا حیتي

زاباد د احلاي زوی

٤٢) عدینا د شیزا زوی چې د روبین په قبيله کې یو مشر ؤ

او د دېرش کسيزو عسکرو ډله هم ورسره وه

٤٣) حانان د معکه زوی

یوشافاط له متنا څخه

٤٤) عزیا له عشتاروت څخه

شاماع او یعییل د حوتام زامن له عروعر څخه

٤٥) یدیعییل او یوڅا د شمري زامن له تیص څخه

٤٦) الی ییل له محویم څخه

یریای او یوشویا د الناعم زامن

یتمه له موآب څخه

٤٧) الی ییل، عوبید او یعیسی ییل له مسوباه څخه.

د بنیامین له قبیلې څخه د داود جنگیالی

١٢) یو څه موده مخکې داود تللی ؤ چې د صقلغ په

بنارگوتي کې واوسېږي او د شاوول پاچا څخه پټ شي. کله چې

داود هلته ؤ، ډېرو زړورو جنگیالیو د هغه سره لاس یو کړ چې په

جگړه کې ورسره مرسته وکړي. (٢) دغه جنگیالی د شاوول پاچا له

خپلوانو او د بنیامین له قبیلې نه وو. هغوی د لیندې او د غشو په

ویشتلو کې تکره وو، هغوی په خپل بني او چپ لاس دواړو باندې

غشي وپشتلی شول او هم یې په مچنوغزه کې تیرې وپشتلی شوې.

(٣) - (٧) د هغوی مشران په لاندې ډول وو: اخیعزر د شماعه زوی

چې له جبعې څخه ؤ، د ټولو مشر ؤ، د هغه ورور یوآش په رتبه کې

د هغه پسې دوهم سړی ؤ. دا د هغوی عسکر وو:

د عزموت زامن، يزي بيل او فالط

براکه او بيهو، له عناتوت څخه

يشمعيآ چي له جبعون څخه ؤ، د هغو «دېرشو جنگياليو» يو

مشر ؤ او په خپله هم نامتو جنگيالي ؤ

ارميا، يحزييل، يوحانان او يوزاباد له جدیره څخه

العوزای، يريموت، بعليا، شمريا او شفتيا له حروف څخه

د قورح له طایفي څخه القانه، يشيه، عزرييل، يوعزر او

يشوبعام

له جدور څخه د يروحام زامن يوعيله او زبديا.

د جاد د قبيلې څخه د داود جنگيالي

۸ ځيني کسان د جاد له قبيلې څخه چې د جگړې په هنر کې

تجربه لرونکي او زړور خلک وو، د دښتې په خوندي ځای کې چې

داود په کې ؤ، هغه ته ورواوښتل. دوی ټولو د سپرونو او نيزو په

استعمالولو کې مهارت درلود. هغوی د زمريو په شان هيبتناک او د

غرنیو هوسيو په شان تېز او چالاک وو. ۹-۱۳ له هغوی څخه د

يوولسو تنو رتبې او مقامونه په ترتيب سره په لاندې ډول وو: ایصر

يې مشر، بيا عوبديا، الياب، مشمنه، ارميا، عتای، اليئيل، يوحانان،

الزباباد، ارميا او مکبنای.

۱۴ نوموړي کسان د لښکرو قوماندانان وو. د ټيټې رتبې خاوندان

يې د سلو کسان او لوړ رتبه يې د زرو کسانو قوماندانان وو. ۱۵ د

کال په لومړنۍ مياشت کې يعنې په هغه وخت کې چې د اردن د سيند

اوبه د سيند له غاړو واوښتلې، هغوی د سيند نه تېر شول او هغه خلک يې پسې واخيستل او خواره واره يې کړل چې د سيند د دواړو غاړو په درو کې اوسېدل.

د يهودا جنگيالي او د بنيامين نور جنگيالي

١٦ يوئل د بنيامين او يهودا د قبيلو څخه يوه ډله سړي هغه

خوندي ځای ته لاړل چې داود په کې اوسېده. ١٧ داود له هغوی سره دباندي ليدنه او کتنه وکړه او ورته وپې ويل: «که چېرې تاسو د ملگرو په توگه راغلي يئ چې زما په طرفدارۍ جگړه وکړئ، بيا پاتې شئ او زمونږ سره لاس يو کړئ. خو که چېرې تاسو دا هڅه وکړئ چې ما خپلو دښمنانو ته تسليم کړئ، هغه خدای چې زمونږ نيکونو يې عبادت کاوه، تاسو ته به سزا درکړي، ځکه چې ما کوم ظلم او تېری نه دی کړی.»

١٨ بيا په عماسای باندي د خدای روح نازل شو، (هغه څوک چې وروسته د دېرشو جنگياليو مشر شو) او وپې ويل:

«د يسي زويه داوده، مونږ ستا يو!

بريالي دې اوسي ته

او وي بريالی دې هغه څوک

چې کوي تا سره مرسته!

خکه چې خدای دی مرستندوی ستا.»

وروسته داود هغوی ته هرکلی ووايه او د خپلو هغو عسکرو مسؤولان يې وټاکل چې په دښمنانو باندې يې يرغل کاوه.

هغه جنگيالي چې له منسي خخه وو

١٩ هغه وخت چې داود د فلسطينيانو سره د شاوول په ضد جگړې ته لاړ، يو شمېر د منسي خلک د داود په خوا شول. خو کله چې د فلسطينيانو پاچاهان په دې پوه شول چې کېدای شي داود د هغوی سره خیانت وکړي او د پخوا په شان به د شاوول سره لاس يو کړي، هغوی داود بېرته د صقلغ ښارگوټي ته ولېږه. ٢٠ دا د منسي هغه عسکر وو چې په هغه وخت کې يې د داود سره لاس يو کړ: عدناح، يوزاباد، يديعيل، ميکاييل، يوزاباد، اليهو او صلتای. هغوی ټول په منسي کې د زر کسيزو فرقو قوماندانان وو. ٢١ هغوی د داود سره مرسته کوله چې د يرغلگرو ډلو سره وجنگيږي، خکه چې هغوی ټول زړور جنگيالي وو. وروسته هغوی د اسرايلو په لښکرو کې قوماندانان شول.

٢٢ ورځ په ورځ به نوي کسان راتلل او د داود سره به يې لاس يو کاوه، نو زر هغه د يو لوی او قوي لښکر خاوند شو، چې دا د خدای لښکر ؤ.

په حبرون کې د داود لښکري

٢٣) کله چې داود په حبرون کې ؤ، ډېرو په وسلو سمبال شويو

کسانو د هغه له لښکرو سره لاسونه يو کرل، ترڅو هغه د شاوول په
ځای پاچا کړي، لکه څنگه چې څښتن وعده کړې وه. د هغوی شمېر

په لاندې ډول ؤ: ٢٤) د يهودا د قبيلې څخه: ٦٨٠٠ تنه ښه سمبال

شوي کسان چې سپرونه او نېزې ورسره وې؛ ٢٥) د شمعون د قبيلې

څخه: ٧١٠٠ تنه زړور جنگيالي؛ ٢٦) د لاوي د قبيلې څخه: ٤٦٠٠

تنه؛ ٢٧) يهوداداع د هارون د کورنۍ مشر د ٣٧٠٠ تنو سره؛ ٢٨)

صادوق، يو زړور ځوان او د هغه د پلار د کورنۍ افسران: ٢٢ تنه؛

٢٩) د بنيامين د قبيلې څخه (د شاوول خپله قبيله): ٣٠٠٠ تنه، د

دغو څخه اکثره تر هغه وخته پورې د شاوول سره وفادار پاتې شوي

وو. ٣٠) د افرايم د قبيلې څخه: ٢٠٨٠٠ تنه زړور جنگيالي چې په

خپلو خپلونو کې نوميالي وو؛ ٣١) د لوېديځې منسي د قبيلې څخه:

١٨٠٠٠ تنه د دې دپاره غوره شوي وو چې لاړ شي او داود پاچا

کړي؛ ٣٢) د يساکار د قبيلې څخه: ٢٠٠ مشران د خپلو وطندارانو

سره يو ځای چې د هغوی د امر لاندې وو (دا مشران پوهېدل چې

اسراييل څه وکړي او په کوم وخت کې يې وکړي)؛ ٣٣) د زبولون د

قبيلې څخه: ٥٠٠٠٠ تنه وفادار او د اعتبار وړ کسان چې د جگړې

دپاره تيار وو او د هر ډول وسلې په کارولو پوهېدل؛ ٣٤) د نفتالي د

قبيلې څخه: ١٠٠٠ تنه قوماندانان د ٣٧٠٠٠ کسانو سره يوځای چې

سپرونه او نېزې ورسره وې؛ ٣٥) د دان د قبيلې څخه: ٢٨٦٠٠ تنه

چې د جگړې دپاره تيار وو؛ ٣٦) د اشير د قبيلې څخه: ٤٠٠٠٠ تنه

تجربه لرونکي عسکر چې د جگړې دپاره تيار وو؛ ٣٧) د روبين،

جاد او د ختيځې منسي د قبيلو څخه (هغه قبيلې چې د اردن د سيند

په ختيځ کې وې): ١٢٠٠٠٠ تنه، چې په هر ډول وسلو سمبال شوي

۳۸ دا ټول عسکر چې د جگړې دپاره تيار وو، حبرون ته لاړل. هغوی ټينگه اراده درلودله چې داود په ټولو اسراييلو باندې پاچا کړي. نو پاتې اسراييليان په دې خبره باندې راضي او خوښ وو. ۳۹ هغو عسکرو هلته د داود سره درې ورځې تېرې کړې او په هغو خوږو او د څښاک په شيانو يې چې خپلو خپلوانو ورته تيار کړي وو، ميلې کولې. ۴۰ د يساکار، زبولون او د نفتالي د شمالي قبيلو پورې د لېرې لېرې ځايونو څخه خلک راتلل او خره، اوبنان، کچرې او غويان يې چې اوږه، د انځرو او د ممیزو کلچې، د انګورو شراب او د زيتونو تېل ورباندې بار وو، راوستل. هغوی پادې او رمې هم راوستلې چې حلال يې کړي او ويې خوري. دا ټول د هغو خوشحاليو څرګندونه وه چې په ټول هېواد کې احساسيدله.

داود د لوظ صندوق اورشليم ته وړي

(دوهم سمويل ۶: ۱ - ۱۱)

۱۳ داود د خپلو لښکرو د قوماندانانو سره مشوره وکړه يعنې د هغو سره چې د زر کسيزو فرقو او د سل کسيزو ټوليو قوماندانان وو. ۱۴ داود د اسراييلو قوم ته وويل: «که ستاسو مشوره او زمونږ د څښتن خدای رضا وي، نو اجازه راکړئ چې ټولو اسراييليانو ته پيغام ولېږم او د خپلو ټولو هېوادوالو د کاهنانو او لاويانو په شمول چې په ښارگوټو او د هغوی په څرځايونو کې دي، بلنه ورکړم چې راشي او دلته زمونږ سره يوځای شي. ۱۵ بيا به لاړ شو او د خدای

د لوظ صندوق به راوړو، ځکه چې د شاوول د پاچاهۍ په وخت کې ورته پاملرنه نه وه شوې.»

٤ ټولو خلکو دا خبره ومنله چې دا سم وړاندیز دی او پرېکړه یې وکړه چې همداسې وکړي.

٥ نو داود د ټول هېواد څخه د اسراییلو قوم راغونډ کړ، یعنې د مصر د پولې څخه نیولې چې په جنوب کې ده د حمات د غاښي پورې چې په شمال کې دی، د دې دپاره چې د خدای د لوظ صندوق له قریه یعاریم څخه اورشلیم ته راوړي. ٦ داود او ټول اسراییلیان د بعله ښار یعنې قریه یعاریم ته لاړل چې د یهودا په سیمه کې دی، د دې دپاره چې د خدای د لوظ صندوق چې د څښتن نوم ورباندې دی، راوړي - هغه څښتن چې تخت یې د اسماني مخلوقاتو د مجسمو دپاسه دی.

٧ هغوی د اییناداب د کور څخه د لوظ صندوق راوویست او په یوې نوې گاډۍ باندې یې کېښود. عزه او اخیو د گاډۍ د لارښوونې دپاره د هغې سره تلل ٨ او داود او ټولو خلکو په خپل ټول توان سره خدای ته د درناوي په خاطر نڅاگانې کولې. هغوی سندرې ویلې او د موسیقي دغه آلي یې غږولې: ربابونه، چنگونه، چمبې، تالونه او سرنې.

٩ څنګه چې دوی د کیدون درمند ځای ته ورسېدل، غویان وښویېدل او عزه خپل لاس وراوړد کړ او د لوظ صندوق یې ونيوه. ١٠ څښتن په عزه باندې ډېر په قهر شو او هغه یې وواژه، ځکه

چې د لوظ صندوق يې لمس کړ. هغه هلته د خدای په حضور کې مړ شو. (۱۱) نو داود په قهر شو، ځکه چې خښتن په قهر سره عزه ته سزا ورکړه او تر نن ورځې پورې هغه ځای د فارز عزه په نوم يادېږي.

(۱۲) په هغه ورځ داود د خښتن څخه ډېر ووپرېده او ويې ويل: «اوس به څنگه وکولای شم چې د خدای د لوظ صندوق د ځان سره یوسم؟» (۱۳) نو هغه صندوق د ځان سره د داود ښار ته یو نه وړ. د هغې په ځای يې هغه د عوبيد ادوم جتي کور ته یووړ.

(۱۴) د خدای د لوظ صندوق درې میاشتي هلته پاتې شو او خښتن د عوبيد ادوم کورنی او هر هغه شي ته چې يې درلود برکت ورکړ.

په اورشلیم کې د داود مانی او کورنی

(دوهم سمویل ۵: ۱۱ - ۱۶)

۱۴ (۱) نو بیا د صور پاچا حیرام، داود ته خپل استازي وروولېږل، له هغوی سره گلکاران او نجاران هم وو. هغوی د سبر د ونو لرگي راوړل، ترڅو داود ته مانی جوړه کړي. (۲) نو داود پوه شو چې خښتن د هغه پاچاهي په اسراییلو باندې ټینګه کړې ده او د هغه پاچاهي د خپل قوم یعنی د اسراییلو په خاطر نېکمرغه کېږي.

(۳) وروسته له دې چې داود اورشلیم ته کډه وکړه، هغه د نورو ښځو سره ودونه وکړل او نور زامن او لورګانې يې وزېږېدلې. (۴)

دا د داود اولادونه دي چې په اورشلیم کې زېږېدلي دي: شموع،

شوباب، ناتان، سليمان، (٥) ايبحار، اليشوع، اليفالط، (٦) نوجه،
نفج، يافيع، (٧) اليشمع، بعلياداع او اليفلط.

داود او د فلسطينيانو ماتې

(دوهم سمويل ٥: ١٧ - ٢٥)

(٨) كله چې فلسطينيانو واورېدل چې داود د اسرايلو په ټول هېواد باندې د پاچا په توگه ټاكل شوی دی، هغوی د پوره قوت سره ووتل چې داود ونيسي. خو داود د هغوی د پلان څخه خبر شو او لاړ چې په جگړه کې ورسره مقابله وکړي. (٩) نو فلسطينيان راغلل او د رفاييم په دره يې حمله وکړه.

(١٠) داود د خدای نه پوښتنه وکړه: «ايا په فلسطينيانو باندې حمله وکړم؟ ايا ماته به بری راکړي؟»

څښتن ځواب ورکړ: «هو، ورباندې حمله وکړه! زه به تاته بری درکړم!»

(١١) نو داود بعل فراسيم ته لاړ او هلته يې فلسطينيانو ته ماته ورکړه. هغه وويل: «خدای زما په لاسونو د دښمنانو کړنې ماتې کړې.» نو هغه ځای د بعل فراسيم په نوم ياد شو. (١٢) كله چې فلسطينيان وټنښتېدل، بيا داود خپلو لښکرو ته حکم ورکړ: «هغه بتان چې له فلسطينيانو څخه پاتې شوي دي، وسوځوئ.»

(١٣) څه موده وروسته فلسطينيان بېرته درې ته راستانه شول او بيا

يې برید پیل کړ. (۱۴) داود یوځل بیا د خدای سره مشوره وکړه،
خدای ځواب ورکړ: «د دې ځای نه برید مه کوه، بلکې د شا له خوا
ورباندې راتاو شه او د بلسام ونو ته مخامخ په هغوی باندې برید
وکړه. (۱۵) کله چې دې د بلسام د ونو په سر کې د قدمونو اواز
واورېده، نو بیا په بیره برید وکړه، ځکه چې دا به دا معنی ولري چې
زه ستا په مخکې روان یم چې د فلسطینیانو لښکرو ته ماتې ورکړم.»

(۱۶) نو څنگه چې خدای داود ته حکم کړی ؤ، هماغسې یې وکړل
او فلسطینیان یې د جبعون نه تر جازر پورې په ټوله لاره کې تعقیب
کړل او ویې وژل.

(۱۷) نو داود په ټولو هېوادونو کې مشهور شو او څښتن سبب شو
چې ټول قومونه له هغه څخه ووېرېږي.

اورشليم ته د لوظ د صندوق د راوړلو تیاری

۱۵ (۱) داود د خپل ځان دپاره د داود په ښار کې کورونه ودان
کړل. هغه د خدای د لوظ د صندوق دپاره هم یو ځای تیار کړ او یوه
خپمه یې د هغه دپاره ودروله. (۲) هغه وویل: «یوازې لایوان به دا
اجازه ولري چې د لوظ صندوق یوسي، ځکه چې څښتن هغوی
غوره کړي دي چې دا کار وکړي او تل د څښتن خدمت وکړي.»

(۳) بیا داود د اسراییلو ټول قوم اورشليم ته راوغوښت د دې دپاره
چې د لوظ صندوق هغه ځای ته راوړي چې د هغه دپاره یې تیار

کړی و. (۴) هغه د هارون اولاده او لاویان هم یو ځای راغونډ کړل. دا هغه لاویان وو چې د داود حضور ته راغلل: (۵) اوري ییل چې د قهات د طایفې مشر و او د هغه یوسلو شل تنه خپلوان؛ (۶) عسایا چې د مراري د طایفې مشر و او د هغه دوه سوه او شل تنه خپلوان؛ (۷) یوییل چې د جرشون د طایفې مشر و او د هغه یو سل او دېرش تنه خپلوان؛ (۸) شمعیه چې د ایصافان د طایفې مشر و او د هغه دوه سوه تنه خپلوان؛ (۹) ایلییل چې د حبرون د طایفې مشر و او د هغه اتیا تنه خپلوان؛ (۱۰) او عمیناداب چې د عزیل د طایفې مشر و او د هغه یو سل او دولس تنه خپلوان.

(۱۱) بیا داود صادق او ابیاتار کاهنان او شپږ لاویان یعنی اوري ییل، عسایا، یوییل، شمعیه، ایلییل او عمیناداب راوغوښتل. (۱۲) هغه دغو لاویانو ته وویل: «تاسو د لای د طایفو مشران یئ. تاسو او ستاسو ملګري خپل ځانونه پاک کړئ، ترڅو وکولای شئ چې د اسراییلو د څښتن خدای د لوظ صندوق هغه ځای ته راوړئ چې ما د هغه دپاره تیار کړی دی. (۱۳) دا چې د لومړي ځل دپاره تاسو هلته نه وئ چې هغه یوسئ، زمونږ څښتن خدای مونږ ته سزا د دې دپاره راکړه چې مونږ په مناسب ډول د هغه عبادت ونه کړ.»

(۱۴) بیا کاهنانو او لاویانو خپل ځانونه پاک کړل. هغوی تیار شول چې د اسراییلو د څښتن خدای د لوظ صندوق یوسي. (۱۵) لاویانو دا صندوق د ستونو په واسطه په خپلو اوږو باندې یووړ لکه څنګه چې څښتن د موسی په وسیله امر کړی و.

(۱۶) همدارنګه داود د لاویانو مشرانو ته وویل: «د خپلو خپلوانو

خځه ځينې كسان وټاكئ چې د خوشحالي سندرې ووايي او چنگونه، ربابونه او تالونه وغږوي. ﴿١٧﴾-﴿٢١﴾ هغه سړي چې د زيږو تالونو د غږولو دپاره غوره شول دا وو: د يويبيل زوى هيمان، د هغه خپلوان اساف چې د برکيا زوى ؤ او د قوشيا زوى ايتان چې د مراري د طايفې خځه ؤ. د هغوى سره د مرستې په خاطر يې دغه لاويان غوره کړل چې د نري اواز چنگونه يې غږول: زکريا، يعزييل، شميراموت، يحييل، عونى، الياب، معسيا او بناياه. نورو چې د درند اواز ربابونه يې غږول دا وو: متتيا، اليفليا، مقنيا، عززيا او دوه د عبادت ځاى ساتونکي يعنې عوبيد ادوم او يعييل.

﴿٢٢﴾ کنيا د لاوي سازغږوونکو مسوول وټاکل شو، ځکه چې هغه په خپله يو تکړه سازغږوونکی ؤ.

﴿٢٣﴾-﴿٢٤﴾ بيا د لوظ د صندوق د ساتلو دپاره څلور لاويان وټاکل شول. هغه لاويان دا وو: برکيا، القانه، عوبيد ادوم او يحييا.

په پاى کې د دې دپاره کاهنان غوره شول چې د لوظ د صندوق مخې ته سړني وغږوي. هغه کاهنان دا وو: شبنيا، يوشافاط، نتنييل، عماساى، زکريا، بناياه او اليعازر.

اورشليم ته د لوظ د صندوق راوړل
(دوهم سموييل ٦: ١٢ - ٢٢)

﴿٢٥﴾ نو داود، د اسراييلو مشران او د لښکرو قوماندانان لاړل چې د شبنين د لوظ صندوق د عوبيد ادوم له کوره د جشن په نيولو سره

راوړي. (۲۶) له دې کبله چې خښتن د لوظ د صندوق په وړلو کې له لایانو سره مرسته وکړه، نو هغوی اووه غویان او اووه پسونه قرباني کړل.

(۲۷) داود او هغو لایانو چې صندوق یې لېږداوه، کننیا د موسیقی مسوول او ټولو سندرغاړو د ښه کتان چپنې اغوستې وې او داود هم د کتان پېښند اغوستی ؤ. (۲۸) نو ټولو اسرایلیانو د خوشحالی په چیغو او د سرنیو، تالونو، چنگونو او له ربابونو په غږولو سره د خښتن د لوظ صندوق اورشلیم ته راوړ.

(۲۹) کله چې صندوق د داود ښار ته راوړل شو، د شاوول لور میکال د کرکی څخه وکتل او ویې لیدل چې داود پاچا د خوشحالی څخه ټوپونه وهي او نڅا کوي، نو هغه یې په خپل زړه کې سپک وگاڼه.

په خېمه کې د لوظ د صندوق ایښودل

۱۶ (۱) هغوی د خدای د لوظ صندوق په هغې خېمې کې کېښود چې داود د هغه دپاره ودرولې وه، بیا یې سوځېدونکې نذرانې او د سولې نذرانې خدای ته وړاندې کړې. (۲) کله چې داود د نذرانو د وړاندې کولو څخه وزگار شو، هغه د خلکو دپاره د خښتن په نوم برکت وغوښت. (۳) هغه د اسراییلو ټولو خلکو، هم سړیو او هم ښځو، هر یو ته یوه ږوږی، یوه ټوټه غوښه او د ممیزو یوه کلچه ووبشله.

٤ داود ځينې لايوان د دې دپاره وټاکل چې د لوظ صندوق په
مخکې خدمت وکړي. هغوی به د اسراييلو څښتن خدای ياداو، د
هغه شکر به يې ادا کاوه او ستاينه به يې کوله. ٥ اساف د هغوی
مشر ؤ او زکريا د هغه مرستيال ؤ. يعيل، شميراموت، يحييل، متتيا،
الياب، بناياه، عوبيد ادوم او يو بل سړی چې يعيل نومېده د دې دپاره
ټاکل شوي وو چې چنگونه او ربابونه وغږوي. اساف په خپله تالونه
غږول ٦ او دوو کاهنانو يعنې بناياه او يحييل به پرله پسې د لوظ
د صندوق په مخکې سړني غږول.

د داود د ستاينې سندره

٧ داود په هغه ورځ د لومړي ځل دپاره اساف او د هغه ورونو ته
وظيفه ورکړه چې د څښتن په حضور کې د هغه د ستاينې دا سندره
ووايي:

٨ کوی شکر د څښتن

او د هغه په نوم دعا کوی!

نورو قومونو ته دا ووايي

شه چې هغه کړي دي

٩ هغه ته حمد ووايي

ووايي هغه ته د ثنا او صفت سندره

هغه چې کړي عجيبه کارونه

کړئ يې بيان خلکو ته

١٠ په پاک نوم د هغه وکړئ افتخار

وي دې خوشحاله شوک چې کاندې عبادت د هغه

١١ وغواړئ کومک له څښتنه

وکړئ عبادت يې تل

١٢-١٣ ای د يعقوب يعنې د خدای د خدمتگار اولادې

ای د يعقوب اولادې تاسو کړئ غوره څښتن

کړئ تاسې يادې معجزې لويې چې کړې هغه

هم کړئ رايا د قضاوتونه چې هغه کړي وو

١٤ دی څښتن زمونږه خدای

راولي چې عدالت د ځمکې سر باندې هرځای

١٥ تاسې هېر نه کړئ د خدای لوظ هېڅکله

نه کړئ وعده د هغه هېره تر زرو نسلونو پورې

١٦ هغه لوظ چې هغه وکړ ابراهيم سره

هغه قسم چې هغه وکړ د اسحاق سره

١٧ هغه يې ورکړلو يعقوب ته د يو حکم په شان

او اسراييلو ته د ابدې لوظ په توگه

١٨ هغه وويل: «تاسو ته در به کرم وطن د کنعان

وي به هغه د ستاسو خپل ملکيت»

١٩ کله چې شمېر د خداى د خلکو کم و

وو پردي د کنعان خاوره کې دوى

٢٠ دوى سرگردانه گرځېدل به يو بل وطن کې

تلل يو او بلې پاچاهى ته هغوى

٢١ خو خداى پرېښودل هېڅوک چې په دوى ظلم وکړي

د دوى دپاره يې شاهان ورتل:

٢٢ هغوى ته يې وويل:

«زما غوره شويو بنده گانو ته به لاس نه وروړئ

ضرر به نه رسوئ زما پیغمبرانو ته»

ای ټولې نړۍ، سندرې ووايئ څښتن ته تاسې (٢٣)

اعلان کړئ هرې ورځ دا زېری

چې نجات یې دی راکړی مونږ ته

قومونو ته اعلان کړئ جلال د هغه (٢٤)

ټولو خلکو ته اعلان کړئ

د هغه ډېر عجیبه کارونه

ځکه چې لوی دی څښتن (٢٥)

او ډېر لایق دی د ثنا او صفت

ټولو خدایانو نه دې زیاته وېره وشي د ده

نورو قومونو ټول خدایان دي بې گټې بتان (٢٦)

خو څښتن دي پیدا کړي اسمانونه

دي راچاپېره جلال او لویي له هغه څخه (٢٧)

د اوسېدو ځای د هغه ډک دی د خوښۍ او قوت

وکړئ ستاینه د خښتن په ځمکه ټولو خلکو (۲۸)

هم ستاینه وکړئ د هغه د جلال او قدرت

د خښتن د جلالی نوم ستاینه وکړئ (۲۹)

راشئ حضور ته د هغه او نذرانه راوړئ

کړئ خښتن ته عبادت په سپېڅلې توګه

ای ټولې ځمکې ولرزېږه د هغه په مخکې (۳۰)

نړۍ یې ټینګه درولې چې خوځېږي نه

پرېږده خوشحاله اسمانونه شي او ځمکه وکړي خوښي (۳۱)

او هم قومونه کړئ خبر چې خښتن پاچا دی!

شي درياب په غرمبار دې خپلو ټولو مخلوقاتو سره (۳۲)

شي دې خوشحاله پتي هم ټولو فصلونو سره

د خوښۍ چيغې به بيا ووهي ځنگل کې ونې (۳۳)

کله چې راشي د ځمکې قضاوت ته خښتن

د خښتن شکر کوئ، ځکه چې نېک دی هغه (۳۴)

٣٥ هغه ته ووايئ: «وژغوره مونږ ای خدایه

ته زمونږ ژغورونکيه خدایه

مونږ يو خای سره راغونډ کړه،

ومو ژغوره له قومونو

ترخو ادا کړو مونږه شکر د ستا

ستا د سپېڅلي نوم ثنا مو ویاړ شي»

٣٦ ثنا او صفت دې وي د اسراييلو څښتن خدای ته

وکړئ ثنا او صفت يې د ازل نه تر ابدې پورې

بيا ټولو خلکو وويل: «امين» او د څښتن ثنا او صفت يې وکړ.

په اورشليم او په جبعون کې عبادت

٣٧ داود اساف او د هغه د طایفې لایوان د دې دپاره غوره کړل

چې په هغه خای کې د ورځني عبادت مسؤلان شي چېرته چې د

لوظ صندوق ساتل کېده. ٣٨ عوبيد ادوم او د هغه اته شپېته خپلوان

د هغوی مرستيالان وو او حوسه او د يډوتون زوی عوبيد ادوم

ساتونکي وو.

٣٩ داود صادق کاهن او د هغه خپلوان چې کاهنان وو، هم غوره کړل چې د جبعون د عبادت په ځای کې د څښتن په سپېڅلي څېمه کې خدمت وکړي. ٤٠ هغوی به هر سهار او ماښام د قربانۍ په ځای باندې سوځېدونکې نذرانې وړاندې کولې. دا د هغه شریعت سره سم ؤ چې څښتن اسراییلیانو ته ورکړی ؤ. ٤١ هیمان او یدوتون د هغوی مرستیالان وو او همدارنگه هغه نور سړي چې په ځانگړې توگه د دې دپاره غوره شوي وو چې د څښتن د تلپاتې مینې دپاره د هغه شکر وکړي. ٤٢ هیمان او یدوتون د دې کار مسوولیت هم په غاړه درلود چې سرنی، تالونه او نورې د موسیقی آلې د سندرو د ویلو په وخت کې وغږوي. هغه لایوان چې د یدوتون زامن وو، د دروازي د ساتلو مسؤولان وو.

٤٣ د مراسمو نه وروسته هر یو خپل کور ته لاړ او داود هم د دې دپاره کور ته راستون شو چې د خپلې کورنۍ دپاره برکت وغواړي.

له داود سره د څښتن وعده

(دوهم سمویل ٧: ١ - ١٧)

١٧ وروسته له دې چې داود خپلې مانۍ ته کډه وکړه، هغه

ناتان نبی ته وویل: «گوره، زه دلته په دې مانۍ کې اوسېرم چې د سیر د ونې د لرگیو څخه جوړه شوې ده، خو د څښتن د لوظ صندوق په څېمه کې ایښودل شوی دی.»

٢ ناتان ځواب ورکړ: «هرڅه چې ستا په زړه کې دي هغه وکړه،

ځکه چې خدای ستا سره مل دی.»

۳) خو په هم هغه شپه څښتن ناتان ته وویل: «لاړ شه او زما خدمتگار داود ته ووايه چې څښتن داسې وايي: ته هغه څوک نه يې چې زما د اوسېدلو دپاره کور جوړ کړې. ۴) له هغه وخته چې ما د اسراييلو قوم د مصر څخه راخلاص کړ، تر نن ورځې پورې زه په کور کې نه يم اوسېدلی. هر چېرته چې زه د هغوی سره تللم، خپمه به زما کور و. ۵) ما د قوم مشران غوره کړل او ورته مې وویل چې د شپنو په شان زما د قوم اسراييلو لارښوونه وکړي. خو ايا کله مې د هغوی څخه چاته په ټول سفر کې ويلي دي چې د سبر د ونې د لرگيو څخه دې ولې زما دپاره کور نه دی جوړ کړی؟

۶) نو په دې خاطر زما خدمتگار داود ته ووايه چې مطلق قادر څښتن درته داسې وايي: ماته د پسونو د ساتلو د څرخای څخه راواخيستلې او د خپل قوم اسراييلو مشر مې وټاکلې. ۷) هر چېرې چې ته تللې، زه به درسره وم. څنگه به چې ته پرمخ تللې، ما به ستا ټول دښمنان له منځه وړل. اوس به تاته يو نوم درکړم لکه څنگه چې مې د نړۍ ډېرو لويو مشرانو ته ورکړی دی.

۸-۹) ما د خپل قوم اسراييلو دپاره ځای وټاکه او هغوی مې هلته ځای په ځای کړل، ترڅو هلته واوسېږي او نور ورباندې ظلم ونه شي. له هغه وخته چې مې قاضيان يعنې مشران د اسراييلو دپاره ټاکلي دي په هغوی باندې د بدکاره خلکو له خوا تېری شوی دی. بيا به داسې ونه شي. زه وعده کوم چې ستا ټولو دښمنانو ته به ماتې ورکړم او تاته به يوه شاهي کورنۍ درکړم. ۱۰) هغه ورځ چې ستا

سترگې د دې نړۍ څخه پټې شوې او د خپلو نیکونو سره ښخ شوې،

زه به ستا د زامنو څخه یو پاچا کړم او د هغه پاچاهي به ټینګه

وساتم. (۱۲) هغه به هغه څوک وي چې زما دپاره به یو کور جوړ

کړي او د هغه پاچاهي به زه د تل دپاره ټینګه کړم. (۱۳) زه به د هغه

پلار یم او هغه به زما زوی وي. زه به خپله تلپاتي مینه ورنه لېرې نه

کړم لکه څنګه چې مې د شاوول نه لېرې کړې وه، څوک چې ستا نه

مخکې پاچا و. (۱۴) زه به د تل دپاره ستا زوی د خپل قوم او

پاچاهۍ مشر کړم. د هغه پادشاهي به هېڅکله پای ته ونه رسېږي.»

(۱۵) ناتان داود ته هر هغه څه بیان کړل چې خدای ورته په رويا

کې ښکاره کړي وو.

د داود د شکرانې دعا

(دوهم سمويل ۷: ۱۸ - ۲۹)

(۱۶) بیا داود پاچا د لوظ د صندوق خپمې ته ورننوت، هلته د

څښتن په حضور کې کښېناست او دعا یې وکړه: «ای څښتن خدایه!

هغه څه چې تا پخوا زما سره کړي دي زه او زما کورنۍ د هغې وړ نه

یو. (۱۷) خو بیا هم دا ستا په نظر کافي نه وو! تا د راتلونکو ډېرو

کلونو دپاره هم زما د اولادې یعنی شاهي کورنۍ په هکله وعدې

کړې دي. ای څښتن خدایه، ته له ما سره داسې چلند کوې لکه زه

چې یو ډېر مهم سړی یم. (۱۸) زه ستا خدمتګار یم او ته مې پېژنې.

زه نور څه ویلی شم؟ تا زما درناوی کړی دی! (۱۹) ای څښتنه! زما

په خاطر او د خپل مقصد دپاره دې دا ټول لوی کارونه وکړل او هغه

دې بڼکاره کړل.

٢٠) خښتنه، هېڅوک ستا په شان نه دی. لکه څنگه چې مونږ تل

اورېدلي دي، بې له تا بل خدای نشته. ٢١) د ځمکې په منځ د

اسراييلو په شان بل قوم نشته، هغه قوم چې تا هغوی د مصر د غلامۍ

څخه وژغورل، د دې دپاره چې هغه ستا خپل قوم شي. د هغوی

دپاره دې لوی او حيرانوونکي کارونه وکړل او خپل نوم دې په ټوله

نړۍ کې مشهور او لوړ کړ. تا خپل قوم اسراييل د مصر څخه وژغوره

او د هغه د وړاندې تگ سره سم دې نور قومونه وشرل. ٢٢)

اسراييل دې د تل دپاره خپل قوم غوره کړ او ای خښتنه، ته د هغوی

خدای شوې.

٢٣) ای خښتنه! اوس هغه وعده د تل دپاره سرته ورسوه چې زما

او زما د کورنۍ سره دې کړې ده. هغه څه چې دې ويلي وو،

هماغسې وکړه. ٢٤) ستا نوم به لوی وي او خلک به د تل دپاره

وايي: مطلق قادر خښتن د اسراييلو خدای دی. بيا به زما د اولادې

پاچاهي د تل دپاره ټينگه وي. ٢٥) دا ټول تا ماته بڼکاره کړي دي

او ماته دې وويل چې زما اولاده به ته پاچاهان کړې، نو ځکه مې ای

خدایه دا جرات وکړ چې تاته دا دعا وکړم.

٢٦) خښتنه، ته په رښتيا خدای يې او تا د خپل خدمتگار سره د

دې بنو شيانو وعده کړې ده. ٢٧) اوس مهرباني وکړه زما کورنۍ ته

د تل دپاره برکت ورکړه او پرېږده چې هغوی تل ستا غوره شوي

پاچاهان وي. خښتنه، تا پخوا زما کورنۍ ته برکت ورکړی ؤ او زه

پوهېږم چې ته به مونږ ته د تل دپاره برکت راکړې.»

۱۸ **۱** څه موده وروسته داود بیا فلسطینیانو ته ماتې ورکړه او هغوی یې کمزوري کړل. د هغوی څخه یې د جت ښار او د هغه د شاوخوا کلي ونيول.

۲ داود موآبیانو ته هم ماتې ورکړه، نو هغوی د هغه رعیت شول او باج به یې ورکاوه.

۳ په داسې حال کې چې د صوبې د پاچا هددعزر د فرات د سیند پورتنۍ سیمې ته روان ؤ چې د هغه ځای واکمن شي، داود د حمات په پوله هغه ته ماتې ورکړه. **۴** داود د هغه څخه زر جنګي گاډۍ، اووه زره سپاره او شل زره پیاده عسکر ونيول. هغه د سلو جنګي گاډیو دپاره اسونه وساتل او نور ټول یې ګوډ کړل.

۵ کله چې د دمشق سوریایانو د هددعزر پاچا د مرستې دپاره لښکر وروولېږه، داود په هغوی باندې حمله وکړه او دوه ویشت زره سوریایان یې ووژل. **۶** بیا هغه د دمشق د سوریې په پاچاهۍ کې عسکري قرارگاوي جوړې کړې او سوریایان د هغه رعیت شول او باج یې ورکاوه. هر چېرته چې به داود لاړ، څښتن هغه ته بری ورکاوه.

۷ داود د هددعزر د عسکري منصبدارانو د سرو زرو سپرونه واخیستل او هغه یې اورشلیم ته راوړل. **۸** داود د طبحت او کونه

څخه چې د هددعزر ښارونه وو په زياته اندازه برنجي فلز لاسته راوړل. وروسته سليمان د دې برنجو څخه د خدای د کور د اوبو د ټانکې، ستنو او برنجي لوښو په جوړولو کې کار واخيست.

۹ د حمات پاچا توعو واورېدل چې داود د هددعزر ټول لښکر ته ماتې ورکړې ده. ۱۰ نو هغه خپل زوی هدورام، داود پاچا ته ورولېږه چې هغه ته سلام ووايي او په جگړه کې په هددعزر باندې د هغه د برياليتوب مبارکي ووايي. هددعزر څو ځلې له توعو سره جنگېدلی ؤ. هدورام داود ته هر ډول سوغاتونه يعنې د سرو زرو، سپينو زرو او برنجي شيان له ځان سره راوړل. ۱۱ داود پاچا هغه سامان د هغو سپينو او سرو زرو سره يوځای څښتن ته وقف کړل چې د ادوميانو، موآبيانو، عمونيانو، فلسطينيانو او عماليقيانو څخه يې د بري په وخت کې نيولي وو.

۱۲ د زرويه زوی ايشای د مالگې په دره کې د ادوميانو لښکرو ته ماتې ورکړه او د هغوی د لښکرو اتلس زره تنه يې ووژل. ۱۳ هغه په ټول ادوم کې عسکري قرارگاوي جوړې کړې او ټول ادوميان د داود رعيت شول. داود به چې هر چيرته لاړ، څښتن به ورته بری ورکاوه.

د داود درباريان

(دوهم سمويل ۸: ۱۵ - ۱۸)

۱۴ داود په ټولو اسرايلو باندې پاچاهي کوله او د خپلو ټولو خلکو دپاره يې په عدل او انصاف سره کارونه کول.

١٥) يوآب د زرويه زوى د لښكرو عمومي قوماندان ؤ. يهوشافاط د
اخيلود زوى د پېښو د ثبتولو مسوول ؤ.

١٦) صادق د اخيطوب زوى او اخيملك د ابياتار زوى كاهنان وو.
شوشا د دربار منشي ؤ.

١٧) بناياه د يهوياداع زوى د داود د ساتونكو گارډ يعنې د كريتيانو
او د فليتيانو قوماندان ؤ او د داود زامن د هغه لومړي مرستيالان وو.

د داود له خوا د عمونيانو او سوريانانو ماتې
(دوهم سمويل ١٠: ١ - ١٩)

١٩) ١) څه موده وروسته د عمونيانو پاچا ناحاش مړ شو او د
هغه زوى حانون د هغه په ځاى پاچا شو. ٢) داود پاچا وويل:
«زه به د حانون سره داسې وفادارانه دوستي وكړم لكه څنگه چې د
هغه پلار ناحاش زما سره كړې وه.» نو داود خپل استازي ولېږل چې
د خپل ځان له خوا خواخوږي ووايي.

خو كله چې هغوى عمون ته ورسېدل او د حانون پاچا سره يې
رسمي كتنه وكړه، ٣) د عمونيانو مشرانو حانون پاچا ته وويل: «ايا
تاسو فكر كوي چې داود په رښتيا دا استازي ستاسو پلار ته د عزت
وركولو دپاره رالېږلي دي؟ ايا هغه ستاسو سره دومره خواخوږي
لري؟ البته چې نه! هغوى يې دلته د جاسوسۍ دپاره رالېږلي چې
زمونږ هېواد وگوري، ترڅو هغه فتح كړي.»

٤ نو حانون د داود استازي ونيول، د هغوی ږيري يې وخريلې، کالي يې د پښو نه تر ملا پورې وشکول او رخصت يې کړل. ٥ هغوی ډېر شرمېدل چې کور ته راستانه شي. کله چې داود له دې پېښې څخه خبر شو، نو هغوی ته يې خبر ورولېږه: «تر هغې پورې د اريحا په ښار کې پاتې شئ چې ستاسو ږيري اوږدې شي او بيا بېرته کور ته راشئ.»

٦ حانون پاچا او عمونيان په دې پوه شول چې هغوی داود خپل دښمن کړ. نو هغوی څلوردېرش ټنه سپين زر ولېږل د دې دپاره چې د بين النهرين، د سوريې د معکه او د صوبه له سيمو څخه جنگي گاډۍ او د هغو چلوونکي اجير کړي. ٧ دوه دېرش زره جنگي گاډۍ او د معکه پاچا او د هغه لښکرې راغلې او د ميديا سره نژدې يې خپمې ودرولې. د عمونيانو لښکرې هم له خپلو ښارگوټو څخه د جگړې دپاره راټولې شولې.

٨ داود د دې نه خبر شو او يوآب يې له ټول لښکر سره د هغوی مقابلي ته ورولېږه. ٩ عمونيان راووتل او د خپل پايټخت ربه د دروازې په خوله کې ځای په ځای شول. د سوريې لښکرې په صحرا کې ځای په ځای شوې.

١٠ يوآب وليدل چې د دښمن لښکر به په هغه باندې مخامخ او د شا له خوا بريد وکړ، نو هغه د اسرايلو د عسکرو څخه ډېر ښه عسکر وټاکل او هغوی يې سورايانو ته مخامخ ځای په ځای کړل. ١١ يوآب د خپلو لښکرو پاتې کسان د خپل ورور ايشای تر قوماندې لاندې ورکړل او ايشای هغوی د عمونيانو په مقابل کې

ځای په ځای کړل. (۱۲) یوآب هغه ته وویل: «که چېرې تا ولیدل چې سوریایانو ماته ماتې راکوله، نو راشه او زما سره مرسته وکړه او که چېرې عمونیانو تاته ماتې درکوله، نو زه به ستا مرستې دپاره درشم. (۱۳) قوي او زړور اوسه! راځه چې د خپل قوم او د خدای د بنارونو دپاره په مېرانه او زړورتیا سره وجنگېږو. څه چې د خښتن رضا وي هغه دې وشي!»

(۱۴) نو یوآب او د هغه سړي مخکې لاړل چې برید وکړي او سوریایان وټنښتېدل. (۱۵) کله چې عمونیانو ولیدل چې سوریایان ټنښتي، هغوی د ایښای څخه وټنښتېدل او بنار ته ننوتل. بیا یوآب اورشلیم ته راستون شو.

(۱۶) کله چې سوریایان پوه شول چې دوی ته اسراییلو ماتې ورکړه، هغوی خپل هغه عسکر راوغوښتل چې د فرات د سیند په ختیځه خوا کې ځای په ځای شوي وو. د هددعزر د لښکرو قوماندان شوفک دا سړي عمون ته بوتلل. (۱۷) کله چې داود دا واورېدل، هغه د اسراییلو ټولې لښکرې سره راغونډې کړې، د اردن د سیند نه تېر شو او خپل عسکر یې د سوریایانو لښکرو ته مخامخ ځای په ځای کړل.

جگړه پیل شوه، (۱۸) خو د سوریایانو لښکرې د اسراییلیانو څخه وټنښتېدلې. داود اووه زره د جنګي گاډیو چلوونکي او څلوېښت زره پیاده عسکر ووژل. هغه شوفک هم وواژه چې د هغوی قوماندان ؤ.

(۱۹) هغه پاچاهان چې د هددعزر تابع وو، کله چې هغوی ولیدل

چې د اسراييلو له خوا يې ماتې وخورله، نو د داود سره يې سوله وکړه او د هغه رعيت شول. سوريایانو نه غوښتل چې بيا د عمونيانو سره مرسته وکړي.

د ربه فتح

(دوهم سمويل ۱۱: ۱، ۱۲: ۲۶ - ۳۱)

۲۰ د بل کال په پسرلي، يعنې د کال په هغه وخت کې چې اکثره وخت پاچاهان جگړې ته ځي، د اسراييلو لښکر د يوآب تر قوماندې لاندې حرکت وکړ او د عمون هېواد يې وران کړ. هغه د ربه ښار کلابند کړ، بيا يې ورباندې برید وکړ او په کنډوالو يې بدل کړ. خو داود په اورشلیم کې پاتې شو.

۲۱ وروسته داود د ربې ښار ته راغی. هلته يې د عموني پاچا د سر نه د سرو زرو تاج واخيست او په خپل سر يې کېښود. يوه قيمتي تېره په کې وه او خبر شو چې د تاج وزن شاوخوا څلوردېرش کيلوگرامه ؤ. همدارنگه هغه د هغه ښار نه په زياته اندازه غنيمت لاسته راوړ. ۲۲ د هغه ځای خلک يې راوويستل، هغوی يې په اړو، کلنگونو او تېرونو سمبال او په سختو کارونو باندې يې وټاکل. داود د عمون د ټولو ښارونو د خلکو سره همدغه شان عمل وکړ. وروسته بيا داود او د هغه ټول لښکر اورشلیم ته ستانه شول.

د فلسطيني جنگيالو سره جگړه

۴) يو څه موده وروسته په جازر کې د فلسطينيانو سره جگړه رامنځته شوه. د دې جگړې په دوران کې حوشاتي سبکای د رافا د لوړ قدو اولادې څخه يو تن چې سفای نومېد وواژه او فلسطينيانو ماتې وخوره.

۵) د فلسطينيانو سره په يوه بله جگړه کې د يايير زوی الحانان، لحمي وواژه. لحمي د جليات ورور ؤ او له جت څخه ؤ. د لحمي سره يوه نيزه وه چې د هغې لاستی د اوبدلو د دستگاه د ميلې په شان ؤ.

۶) وروسته بيا په جت کې يوه بله جگړه وشوه. په هغه ځای کې يو لوړ قدی سړی ؤ چې لاسونو او پښو يې شپږ، شپږ گوتې درلودلې چې ټولې څلورويشت گوتې وې، هغه هم د رافا د لوړ قدو له اولادې څخه ؤ. ۷) کله چې هغه اسراييليانو ته پېغور ورکړ، د داود وراره يوناتان چې د شمعا زوی ؤ هغه يې وواژه.

۸) دغه درې تنه په جت کې د رافا د لوړ قدو اولادې څخه وو او هغوی د داود او د هغه د سړيو له خوا ووژل شول.

داود او سر شمېر نه

(دوهم سموييل ۲۴: ۱ - ۲۵)

۲۱) ۱) شيطان غوښتل چې د اسراييلو په قوم باندې مصيبت

٢ راولي، نو هغه داود راوپاراوه چې د اسراييلو سر شمېر نه وکړي.

داود يوآب او د لښکرو قوماندانو ته وويل: «په اسراييلو کې هر يو

تن په جنوب کې له بيرشبع څخه په شمال کې تر دان پورې

وشمېرئ. بيا ماته راپور راوړئ چې زه پوه شم څومره خلک دي.»

٣ يوآب په ځواب کې وويل: «څښتن دې د اسراييلو د قوم شمېر

له اوسني شمېره سل چنده زيات کړي! اعليحضرته، هغوی ټول ستا

خدمتگاران دي. ولې ته ټول قوم گناهکاروي؟»

٤ خو پاچا يوآب مجبور کړ چې د هغه امر ته غاړه کېږدي. نو

يوآب لاړ، د اسراييلو په هر څوټ کې وگرځېد او بيا هغه اورشليم ته

راستون شو. ٥ يوآب، پاچا ته د هغو سړيو د شمېر راپور ورکړ

چې جگړه يې کولای شوه. په اسراييلو کې يو ميليون او يو لک تنه

وو او په يهودا کې څلور لکه اويا زره تنه وو. ٦ يوآب د لاوي او

د بنيامين قبيلې په سرشمېرنې کې راځدې نه کړې، ځکه چې د هغه

دپاره دا سرشمېرنه د کرکې وړ وه.

٧ خدای په دې کار په قهر شو، نو هغه اسراييلو ته سزا ورکړه.

٨ داود خدای ته وويل: «په دې کار سره ما ډېره سخته گناه

وکړه! زه تاته زاري کوم چې د خپل غلام گناه وبخښه، ځکه چې ما

ډېر د کم عقلتوب کار کړی دی.»

٩ څښتن جاد ته چې د داود نبي ؤ، وويل: ١٠ «لاړ شه او داود

ته ووايه چې څښتن داسې وايي: زه تاته د درېو سزاگانو د ټاکلو واک

درکوم، له هغو څخه يوه وټاکه چې په تا يې عملي کړم.»

۱۱) نو جاد داود ته ورغی او ورته ویې ویل: «څښتن داسې وایي:

د خپل ځان دپاره له دې درېو سزاگانو څخه یوه غوره کړه: (۱۲)
درې کاله به قحطي وي، یا به درې میاشتي له خپلو دښمنانو تنبتي،
یا به درې ورځې څښتن د خپلې فرښتې په وسیله ستا په ټوله ځمکه
باندې وبا نازله کړي چې د اسراییلو خلکو ته تباهي راولي. اوس د
دې په هکله پرېکړه وکړه چې زه ستا ځواب څښتن ته ورسوم.»

۱۳) داود جاد ته په ځواب کې وویل: «زه په ډېر لوی مصیبت کې
یم، خو نه غواړم چې د خلکو له خوا سزا ووینم. پرېږده چې څښتن
په خپله ماته سزا راکړي، ځکه چې هغه ډېر مهربان او رحیم دی.»

۱۴) نو څښتن په اسراییلو باندې وبا نازله کړه او اويا زره تنه یې
مړه شول. (۱۵) بیا هغه فرښته راولېږله چې د اورشلیم ښار وران
کړي. خو څښتن خپله اراده بدله کړه او هغې فرښتې ته یې وویل:
«ودرېره! بس دی! دوی کافي ستونزه وزغمله.» دا په داسې وخت
کې پېښ شو کله چې فرښته د یبوسي ارونه له درمند ځای سره
ولاړه وه.

۱۶) داود د څښتن فرښته په هوا کې ولاړه ولیده چې په اورشلیم
باندې یې توره نیولې وه. هغه او د اسراییلو مشرانو چې ټولو د ویر
کالي اغوستې وو، په سجده شول. (۱۷) داود دعا وکړه: «دا زما گناه
ده! ما د دې حکم په ورکولو سره چې خلک دې وشمېرل شي، لویه
گناه کړې ده. دا خلک لکه د بې گناه پسونو په شان دي. ای زما
څښتن خدایه، مهرباني وکړه ما او زما کورنۍ ته سزا راکړه. مه پرېږده
چې دا وبا ستا قوم تباه کړي.»

۱۸ د خښتن فرښتې جاد نبی ته وویل: «داود ته دا خبره وکړه چې هغه باید د ییوسي ارونه درمند ځای ته لاړ شي او د خښتن دپاره د قربانی ځای جوړ کړي.» ۱۹ نو داود لکه څنګه چې خښتن د جاد په وسیله امر کړی و هغه ځای ته لاړ.

۲۰ په هغه وخت کې ارونه او د هغه څلورو زامنو غنم ټکول او کله یې چې فرښته ولیده، د ارونه څلورو زامنو منډه کړه چې پټ شي. ۲۱ څنګه چې ارونه، داود پاچا ولید چې راوړسېد، نو هغه د درمند له ځای نه لاړ او د پاچا په مخکې د درناوي په خاطر ټیټ شو.

۲۲ داود وویل: «ایا خپل درمند ځای به په ما خرڅ کړې، ترڅو خښتن ته ورباندې د قربانی ځای جوړ کړم؟ ځکه زه غواړم چې وبا بنده شي. زه حاضر یم چې پوره بیه یې درکړم.»

۲۳ ارونه داود ته وویل: «دا واخلي، اعليحضرت ته او هرڅه چې ورباندې کوی ويې کړی. زه به تاسو ته د سوځېدونکو نذرانو دپاره غویان او د غلو دانو د نذرانې دپاره غنم درکړم. تاسو کولای شئ چې د غوبل کولو له څیرونو څخه د اور دپاره کار واخلي. زه تاسو ته دا ټول وړیا درکوم!»

۲۴ خو داود په ځواب کې وویل: «نه! زه په دې باندې ټینګار کوم چې د هغو پوره بیه درکړم. زه نه شم کولای چې ستا څخه یو څه واخلم او بیا خښتن ته یوه داسې قرباني وړاندې کړم چې ماته وړیا تمامه شوې وي.»

۲۵) نو داود اروونه ته د درمند ځای په بدل کې شپږ سوه مقاله سره
زر ورکړل. ۲۶) هغه هلته څښتن ته د قربانی ځای جوړ کړ او
سوځېدونکې او د سولې نذرانې یې وړاندې کړې. هغه دعا وکړه او
څښتن یې په ځواب کې د اسمان نه د قربانی په ځای باندې اور نازل
کړ چې قربانی وسوځوي. ۲۷) بیا څښتن په فرښتې باندې امر وکړ
چې توره بېرته په خپل غلاف کې کېږدي. نو هغې اطاعت وکړ.

۲۸) کله چې داود ولیدل چې څښتن د هغه دعا منلې ده، هغه هلته
په درمند ځای کې نورې قربانۍ وړاندې کړې. ۲۹) په دې وخت
کې هغه سپېڅلې خېمه چې موسی په دښته کې جوړه کړې وه او هغه
د قربانی ځای چې سوځېدونکې نذرانې ورباندې سوځېدلې لا د
جبعون په عبادت ځای کې وو. ۳۰) خو داود جرات نه کاوه چې
خدای ته د عبادت کولو دپاره هلته لاړ شي، ځکه چې هغه د څښتن
د فرښتې له تورې څخه وپرېده.

۲۲) نو داود وویل: «دلته به د څښتن خدای کور او د قربانی
ځای وي چې باید د اسراییلو قوم سوځېدونکې نذرانې وړاندې
کړي.»

د خدای د کور د ودانولو دپاره تیاری

۲) داود هغو بېګانه خلکو ته چې په اسراییلو کې اوسېدل، حکم
وکړ چې راغونډ شي. هغه ځینو ته دا وظیفه وسپارله چې د خدای د
کور د ودانولو دپاره تیرې پرې او تیاری کړي. ۳) هغه ډېره اوسپنه

راوړه چې د دروازو دپاره ورڅخه مېخونه او چپراسونه جوړ کړي او دومره برنج يې تيار کړل چې نه تلل کېدل. (۴) داود يې شمېره د سبر د ونو لرگي تيار کړل، کوم چې د صور او سيدون خلکو هغه ته راوړي وو. (۵) داود د ځان سره وويل: «هغه کور چې زما زوی سليمان يې د څښتن دپاره ودانوي، بايد ډېر ښکلی، پرتمين او په نړۍ کې مشهور وي. خو هغه ځوان او بې تجربه دی، نو زه بايد د څښتن د کور دپاره تياری ونيسم.» نو داود د خپلې مړينې مخکې په زياته اندازه مواد تيار کړل.

(۶) بيا داود خپل زوی سليمان راوغوښت او امر يې ورباندې وکړ چې د اسراييلو د څښتن خدای دپاره کور ودان کړي. (۷) هغه وويل: «زما زويه، ما غوښتل چې يو کور ودان کړم چې زما د څښتن خدای عبادت په کې وشي. (۸) خو څښتن راته وويل چې داوده، تا ډېر خلک وژلي او ډېرې جگړې دې کړې دي. له دې امله به ته زما کور نه ودانوې، ځکه چې تا ډېره وينه تويه کړې ده. (۹) خو ته به يو زوی ولرې چې په سوله کې به پاچاهي وکړي، ځکه چې زه به هغه ته د هغه له شاوخوا ټولو دښمنانو سره سوله ور په برخه کړم. د هغه نوم به سليمان يعنې سوله وي، ځکه چې زه به د هغه د پاچاهۍ په دوران کې اسراييلو ته سوله او امنيت ور په برخه کړم. (۱۰) سليمان به زما د عبادت دپاره کور ودان کړي. هغه به زما زوی وي او زه به د هغه پلار يم او زه به د هغه او د هغه د اولادې پاچاهي په اسراييلو باندې تل ټينگه وساتم.»

(۱۱) داود زياته کړه: «اوس زما زويه، ستا څښتن خدای دې ستا

سره مل شي او څنگه چې هغه وعده کړې ده، د هغه د کور د ودانولو دپاره دې تا بريالی کړي. (۱۲) کله چې ستا څښتن خدای تا د اسراييلو پاچا کړي، هغه دې پوهه او حکمت درکړي، ترڅو ته د هغه د حکمونو او شريعت پيروي وکړي. (۱۳) که چېرې ته د هغو ټولو قوانينو اطاعت وکړې چې څښتن موسی ته د اسراييلو دپاره ورکړي دي، ته به بريالی شې. قوي او زړور اوسه، جرات له لاسه مه ورکوه او د څه شي څخه مه وپرېره.

(۱۴) ما په ډېرو هڅو سره درې زره او څلور سوه ټنه سره زر، څلوردېرش زره ټنه سپين زر، په کافي اندازه لرگي، تيرې او دومره برنج او اوسپنه چې زه يې تللی نه شم د خدای د کور د ودانولو دپاره تيار کړي دي. ته کولای شې چې نور لرگي او تيرې هم تيارې کړې. (۱۵) ته ډېر کارگران لرې. داسې خلک شته چې تيرې پرې کوي او هغه ږدي. گلکاران، نجاران او داسې بې شمېره کسبگران هم شته چې (۱۶) د سرو او سپينو زرو، برنجو او د اوسپنې په کار کې مهارت لري. اوس په کار پيل وکړه او زه دعا کوم چې څښتن دې له تا سره مل وي.»

(۱۷) بيا داود د اسراييلو ټولو مشرانو ته حکم وکړ چې د سليمان سره مرسته وکړي. (۱۸) داود وويل: «ستاسو څښتن خدای ستاسو سره مل دی او د هرې خوا څخه يې تاسو ته سوله در په برخه کړې ده. هغه ماته په هغو ټولو خلکو باندې چې په دې ځمکه کې اوسېدل بری راکړ او هغوی اوس د څښتن او د هغه د قوم د لاس لاندې دي. (۱۹) نو اوس خپل ځانونه د زړه له کومي د خپل څښتن خدای په لټه کې وقف کړئ. د هغه په سپېڅلي کور باندې کار پيل کړئ چې د

څښتن د درنښت دپاره دی، ترڅو د لوظ صندوق او هغه سپېڅلي شیان په کې وساتل شي چې د عبادت دپاره ورڅخه کار اخیستل کېږي.»

د لاویانو دندې

۲۳ (۱) کله چې داود ډېر زور شو، نو خپل زوی سلیمان یې د اسراییلو پاچا وټاکه.

(۲) داود د اسراییلو ټول مشران او همدارنگه کاهنان او لاویان یو ځای راوغوښتل. (۳) بیا داود هغه لاویان وشمېرل چې عمر ونه یې لږ تر لږه دېرش کاله وو او د هغوی ټولو شمېر اته دېرشو زرو تنو ته ورسېده. (۴) هغه وویل: «څلورویشت زره لاویان به د څښتن د کور د کار څارنه کوي، شپږ زره به مامورین او قاضیان وي، (۵) څلور زره تنه به د دروازو ساتونکي وي او څلور زره تنه نور به د موسیقۍ د آلو په غږولو سره چې ما د دې مقصد دپاره ورکړې دي، د څښتن ستاینه کوي.»

(۶) بیا داود لاویان د هغوی د قبیلو له مخې په درېو ډلو ووېشل: جرشون، قهات او مراري.

(۷) جرشون دوه زامن درلودل: لعدان او شمعي. (۸) لعدان درې زامن درلودل: یحیی، زیتام او یوییل. (۹) دا د هغو طایفو مشران وو چې د لعدان له اولادې څخه وو. شمعي درې زامن درلودل:

شلومیت، حزقییل او هاران. (۱۰) - (۱۱) وروسته د شمعي خلور نور
زامن د هغوی د عمر له مخې دا وو: یحت، زینا، یعوش او بریعه. خو
یعوش او بریعه پېر اولادونه نه درلودل، نو د هغوی اولاده د یوې
کورنۍ په توګه وشمېرل شوه.

(۱۲) قهات خلور زامن درلودل: عرام، یزهار، حبرون او عززیل.
(۱۳) عرام د هارون او د موسی پلار ؤ. هارون او د هغه اولادونه د
ټولو سپېڅلو شیانو مسؤولان غوره شوي وو. هغوی څښتن ته د
خوښبویۍ په سوځولو او خلکو ته د هغه په نوم د برکت په ورکولو
سره د څښتن خدمت کاوه. (۱۴) - (۱۵) د خدای نبي موسی د
جرشون او د الیعازر پلار ؤ او هغوی لایوان ګنل کېدل. (۱۶) د
جرشون په زامنو کې مشر یې شېبیل ؤ. (۱۷) الیعازر یوازې یو
زوی درلود چې رحبیا نومېده، خو رحبیا پېر اولادونه درلودل.

(۱۸) د قهات دوهم زوی یزهار نومېده او د هغه مشر زوی، شلومیت
د خپلې طایفې مشر ؤ. (۱۹) د قهات درېم زوی حبرون، خلور زامن
درلودل: یریا، امریا، یحززیل او یقمعام. (۲۰) د قهات کشر زوی
عززیل، دوه زامن درلودل: میکا او یشیه.

(۲۱) مراري دوه زامن درلودل: محلي او موشي. محلي د العازار او د
قیس پلار ؤ. (۲۲) العازار هېڅ زامن نه درلودل، یوازې لونې یې
درلودلې او هغوی د خپل تره یعنی د قیس د زامنو سره ودونه وکړل.
(۲۳) د مراري دوهم زوی موشي درې زامن درلودل: محلي، عیدر او
یریموت.

۲۴ دا د لاروي اولاده وه چې طایفه په طایفه او کورنی په کورنی
یې د هر یو نوم ثبت شوی ؤ. د هغه له اولادې څخه هر څوک چې د
شلو یا له شلو څخه د زیاتو کالو په عمر ؤ، د څښتن د کور په کار
کې یې برخه درلودله.

۲۵ داود وویل: «د اسراییلو څښتن خدای خپل قوم ته سوله ور په
برخه کړې ده او هغه به هم په اورشلیم کې د تل دپاره واوسېږي.
۲۶ نو لاویان به نور دې ته مجبور نه وي چې سپېڅلې خېمه او
هغه شیان د یو ځای نه بل ځای ته یوسي چې د عبادت دپاره
ورڅخه کار اخیستل کېږي.» ۲۷ د داود د وروستنی لارښوونې له
مخې د ټولو لاویانو نومونه چې د شلو کالو عمر ته رسېدل، د خدمت
دپاره ثبتېدل. ۲۸ دا لاندې وظیفې لاویانو ته سپارل کېدلې: هغوی
به د هارون د اولادې سره د څښتن د کور په چارو کې مرسته کوله
چې د کور په حوډلی او کوټو باندې پام وکړي او په دې باندې ځان
پوه کړي چې هر څه چې په عبادت کې ورڅخه کار اخیستل کېږي،
باید پاک وساتل شي. ۲۹ هغوی د هغې ډوډۍ مسؤولان وو چې
خدای ته وړاندې کېدله، د غلې دانې د نذرانې دپاره د اوږو، د فطیرې
نرۍ ډوډۍ، هره نذرانه چې د ډوډۍ په شان پخیدله او د هغو اوږو
مسؤولان هم وو چې د زیتونو د تېلو سره گډیدل. دغو لاویانو به دا
نذرانې تللې او اندازه کولې.

۳۰ لاویانو به هر سهار او ماښام د څښتن شکر ادا کاوه او د
ستاینې سندرې به یې ورته ویلې. ۳۱ هغوی به هغه وخت هم شکر
ادا کاوه او د ستاینې سندرې به یې ویلې کله چې د هر سبت په ورځ

باندې قربانۍ وړاندې کېدلې او همدارنگه به يې د نوې مياشتې په
 اخرونو او د نورو ديني اخرونو په دوران کې همداسې کول. لاويانو
 ته دا وظيفه ورسپارل شوې وه چې په منظم ډول د خښتن عبادت
 وکړي. لاويان مجبور وو چې تل په کافي اندازه سړي وټاکي چې د
 خښتن په کور کې خپله وظيفه تر سره کړي، د دې دپاره چې د اړتيا
 وړ کار سرته ورسېږي. (۳۲) هغوی ته دا مسووليت ور په غاړه شو
 چې په سپېڅلې خېمې او د خښتن په کور باندې پام وکړي او د هغو
 کاهنانو سره چې د هارون د اولادې او د هغوی له خپلوانو وو، د
 خښتن د کور په ټولو چارو کې مرسته وکړي.

د کاهنانو دندې

۲۴ (۱) د هارون اولاده په لاندېنيو ډلو وېشل شوې وه.

هارون څلور زامن درلودل چې ناداب، ابېهو، العازار او ايتامار
 نومېدل. (۲) خو ناداب او ابېهو د خپل پلار نه مخکې مړه شول او
 زامن يې نه درلودل. له دې امله العازار او ايتامار د کاهنانو په توگه
 خدمت کاوه.

(۳) داود د هارون اولاده د هغوی له وظيفو سره سم په ډلو کې
 تنظيم کړه. صادق چې د العازار له اولادې څخه ؤ او اخيملک چې
 د ايتامار له اولادې څخه ؤ، هغوی د داود سره مرسته کوله.

(۴) د العازار اولاده په شپاړسو ډلو او د ايتامار اولاده په اتو ډلو

ووبشل شوه، ځکه چې د العازار د کورنیو مشران زیات وو. (۵) د هرې ډلې وظيفه د پچې له مخې څرگندېده، ترڅو د دوی په منځ کې اختلاف پیدا نه شي، ځکه چې د دواړو ډلو (العازار او ایتامار) مامورانو او روحاني مشرانو د خدای په کور کې خدمت کاوه.

(۶) د العازار او ایتامار اولادې په خپل وار سره پچې واچولې. بیا د نننیل زوی شمعیه چې د لاویانو یو منشي ؤ د هغوی نومونه ثبتول. داود پاچا، د هغه درباریان، صادق کاهن، د ایباتار زوی اخیملک او د کاهنانو او د لاویانو د کورنیو مشران ټول د دې کار شاهدان وو.

(۷) - (۱۸) د کاهنانو هره ډله د خپلې کورنۍ د مشر په نوم لاره او د پچې له مخې په لاندینې ترتیب سره هغوی ته خپلې وظيفې وسپارل شوې: یهویاریب، یدعیا، حاریم، سعوریم، ملکیا، میامین، هقوس، ایبا، یسوع، شکنیا، الیاشیب، یاقیم، حفه، یشباب، بلجه، یمیر، حیزیر، هفسیس، فتحیا، یحزقییل، یاکین، جامول، دلایا او معزیا. (۱۹) دغو کسانو ته د څښتن په کور کې خپلې وظيفې وروسپارل شوې، لکه څنګه چې د اسرایلو څښتن خدای د هغوی په نیکه یعنې هارون باندې امر کړی ؤ.

پاتې لاویان

(۲۰) دا د لاوي د نورې اولادې لست دی:

عمرام د شوباییل نیکه او شوباییل د یحديا نیکه ؤ.

(۲۱) رحبیا د یشیه نیکه ؤ او یشیه د خپلې کورنۍ مشر ؤ.

(۲۲) یزهار د شلوموت نیکه او شلوموت د یحت نیکه ؤ.

٢٣) حبرون څلور زامن درلودل چې په لاندې ډول وو:

یریا، امریا، یحزییل او یقمعام.

٢٤) عزیزیل د میکا او میکا د شامیر نیکه ؤ.

٢٥) د میکا ورور یشیه د زکریا نیکه ؤ.

٢٦) مراري د محلي، موشي او د يعزيا پلار ؤ. يعزيا د بنو

پلار ؤ.

٢٧) يعزيا څلور زامن درلودل چې بنو، شوهم، زکور او

عبري نومېدل.

٢٨-٢٩) محلي د العازار او د قيس پلار ؤ. العازار هېڅ

زامن نه درلودل، خو قيس د یرحمیل پلار ؤ.

٣٠) موشي درې زامن درلودل چې محلي، عیدر او

یریموت نومېدل.

دا د لاوي اولاده وه د هغوی د خپلو طايفو له مخې. (٣١) لکه د هارون د اولادې په شان، هغوی هم د پچې له مخې د داود پاچا، صادق، اخيملک او د کاهنانو او د لاويانو د کورنیو د مشرانو په حضور، پرته له کوم ویشه او تبعیضه چې څوک مشر دی او څوک کشر دی، وټاکل شول.

د خدای د کور سازغبروونکي او سندرغاړي

٢٥) داود او عسکري قوماندانانو د اساف، هیمان او د

یدوتون ځینې اولاده غوره کړه چې د عبادت د چارو مشري په غاړه واخلي: هغوی به د خدای پیغامونه اعلانول او ربابونه، چنگونه او

تالونه به يې غږول. دا د ساز غږوونکو او سندرغاړو او د هغوی د
وظیفو لست دی:

۲) د اساف څلور زامن يعنې زکور، يوسف، نتنيا او اشرييله د خپل
پلار تر لارښوونې لاندې کار کاوه. اساف د پاچا تر حکم لاندې د
خدای پيغامونه اعلانول.

۳) يدوتون شپږ زامن درلودل چې جدليا، صري، اشعيا، شمعي،
حشيبا او متتيا نومېدل. هغوی د خپل پلار تر لارښوونې لاندې د
خدای پيغامونه اعلانول. هغوی ربابونه غږول او څښتن ته يې د
ستاینې او شکرگزارۍ سندرې ويلې.

۴) هيومان څوارلس زامن درلودل چې نومونه يې دا وو: بقيا، متتيا،
عزييل، شبوويل، يريموت، حننيا، حناني، الياته، جدلتي، روممتي عزر،
يشبقاشه، ملوتي، هوتير او محزيوت. ۵) خدای د خپلې وعدې
سره سم د پاچا نبي هيومان ته څوارلس زامن او درې لونيې ورکړې، د
دې دپاره چې هغه ته وياړ وروبځنې. ۶) د هغه ټولو زامنو د خپل
پلار تر لارښوونې لاندې د څښتن په کور کې د عبادت دپاره تالونه،
چنگونه او ربابونه غږول. اساف، يدوتون او هيومان د پاچا د حکم
لاندې کار کاوه.

۷) دا پورته څلورويشت نوموړي کسان د هغوی د خپلوانو په شان
روزل شوي وو او دې ټولو په هغې موسيقۍ کې مهارت درلود چې د
څښتن دپاره وه. د هغوی شمېر ۲۸۸ تنو ته رسېده. ۸) ځوانانو او
زږو، بنوونکو او زده کوونکو يو شان خپلې وظيفې د پچې له مخې

۹ دا ۲۸۸ ساز غبروونکي او سندرغاړي د کورنيو له مخې په

- خلورويشت ډلو او دولس کسيزو ډلو باندې ووېشل شول او هرې ډلې يو مشر درلود چې د هماغې ډلې مسوول ؤ. څنگه چې د هغوی پچې وختلې، نو د هغوی وظيفې په دې ډول څرگندې شوي: لومړنۍ پچه د اساف د کورنۍ څخه د يوسف په نامه، دوهمه د جدليا او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، ۱۰ درېمه پچه د زکور او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، ۱۱ څلورمه پچه د يزري او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، ۱۲ پنځمه پچه د نتيا او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، ۱۳ شپږمه پچه د بقيا او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، ۱۴ اوومه پچه د يشريله او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، ۱۵ اتمه پچه د اشعيا او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، ۱۶ نهمه پچه د متنيا او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، ۱۷ لسمه پچه د شمعي او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، ۱۸ يوولسمه پچه د عزيزيل او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، ۱۹ دولسمه پچه د حشيبا او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، ۲۰ ديارلسمه پچه د شوبابيل او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، ۲۱ څوارلسمه پچه د متتيا او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، ۲۲ پنځلسمه پچه د يريموت او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، ۲۳ شپاړسمه پچه د حننيا او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، ۲۴ اوولسمه پچه د يشبقاشه او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، ۲۵ اتلسمه پچه د حناني او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، ۲۶

نولسمه پچه د ملوتي او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، (۲۷)

شلمه پچه د الياته او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، (۲۸)

يوويشتمه پچه د هوتير او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه،

دوه ويشتمه پچه د جدلتي او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په

نامه، (۳۰) درويشتمه پچه د محزيوت او د هغه د دولسو زامنو او

ورونو په نامه (۳۱) او خلورويشتمه پچه د روممتي عزرا او د هغه د

دولسو زامنو او ورونو په نامه.

د خدای د کور ساتونکي

۲۶ (۱) د خدای د کور ساتونکي هم د طایفو له مخې په ډلو

ووپشل شول.

د قوري زوی مشلميا د قوري د طایفې او د اساف د کورنۍ څخه ؤ.

(۲) هغه اووه زامن درلودل چې په لاندیني ترتیب سره زېږېدلي وو:

زکریا، یدیعیل، زبدیا، یتني ییل، (۳) عیلام، یهوحنان او

الیهو عینای.

(۴) - (۵) خدای عوبید ادوم ته د اتو زامنو په ورکولو سره برکت

ورکړ. نومونه یې په ترتیب سره دا وو: شمعیه، یهوزاباد، یوآخ، ساکار،

نتنییل، عمیییل، یساکار او فعلتای.

(۶) - (۷) د هغه زوی شمعیه شپږ زامن درلودل: عتني، رفايیل،

عوبید، الزاباد، الیهو او سمکیا. هغوی د خپل زیات لیاقت له امله په

خپلو طایفو کې مشران وو، وروستني دوه تنه په ځانگړي ډول د لياقت خاوندان وو.

۸ د عوبيد اډوم دوه شپېته اولادې وې. هغوی ټول لایق او قوي سړي وو، نو له دې کبله هغوی د خدای په کور کې ساتونکي شول.

۹ د مشلمیا لایق زامن او خپلوان چې شمېر یې اتلسو تنو ته رسېده، د همدې کار دپاره غوره شول.

۱۰-۱۱ د مراري له طایفې څخه حوسه څلور زامن درلودل: شمري، حلقیا، طبلیا او زکریا. پلار یې شمري د کورنۍ مشر وټاکه، که څه هم هغه یې مشر زوی نه ؤ. د حوسه له کورنۍ څخه دیارلس تنه غوره شول چې د خدای د کور ساتونکي شي.

۱۲ ساتونکي د خپلو کورنیو له مشرانو سره سم په ډلو ووېشل شول او د نورو لویانو په شان هغوی ته د خدای په کور کې وظیفې وروسپارل شوې. ۱۳ هرې کورنۍ پچې واچولې، دا ضوري نه وه چې شمېر یې څومره ؤ، د دې دپاره چې وويني چې د کومې دروازې مسوولیت به د کومې کورنۍ په غاړه شي.

۱۴ شلمیا ته ختیځه دروازه په پچه ورسېدله. د هغه زوی زکریا ته، چې یو بڼه او پوه مشاور ؤ د شمال خوا دروازه په پچه ورسېدله.

۱۵ عوبيد اډوم ته جنوبي دروازه په پچه ورسېدله او د تحویلخانو

مسوولیت د هغه د زامنو په غاړه شو. ۱۶ شفییم او حوسه ته

لوېدیځه دروازه او د شلکت هغه دروازه په پچه ورسېدله چې په

پاسني سرک باندې وه. د ساتنې وظيفه په وار سره له يو څخه بل ته سپارل کېده. (۱۷) هره ورځ به شپږ ساتونکو د خدای د کور ختيځې، څلورو تنو به شمال او څلورو تنو به د خدای د کور جنوب خواته وظيفه تر سره کوله. دوه دوه ساتونکي به يې په هره تحويلخانه کې ودرول، (۱۸) څلور تنه يې د هغه سرک په اوږدو کې ودرول چې لوېديځې برنډې ته غزېدلې ؤ او دوه ساتونکي به په خپله حوډلې کې پاتې کېدل.

(۱۹) دا د هغو ساتونکو وظيفې وې چې د قورح او مراري د طايفو څخه وو.

خزانه داران او نور مامورين

(۲۰) د هغوی نور لاري ورونه د خدای د کور د خزاني او د هغو تحويلخانو مسؤولان وو، چې خدای ته په کې وقف شوي سوغاتونه ساتل کېدل.

(۲۱) لادان د جرشون له طايفې څخه ؤ او د يحييېلي پلار ؤ. د هغه نوره اولاده په طايفه کې د کورنيو مشران وو. (۲۲) يحييېلي د زيتام او يوييل پلار ؤ او هغوی د خدای د کور د خزاني او تحويلخانو مسؤولان وو.

(۲۳) د عمرام، يزهار، حبرون او د عزيزيل اولادې ته هم وظيفې وروسپارل شوې.

٢٤) شوباييل د موسی د زوی یعنی د جرشون یوه اولاده وه. هغه د

خدای د کور د خزانی او تحویلخانو مشر مسوول ؤ. (٢٥) هغه د

جرشون د ورور الیعازر په وسیله په شلومیت پورې اړه درلوده.

الیعازر د رحبیا پلار ؤ. رحبیا د یشیه پلار، یشیه د یورام پلار، یورام

د زکری پلار او زکری د شلومیت پلار ؤ.

٢٦) شلومیت او د هغه خپلوان د هغو سوغاتونو د تحویلخانو

مسؤولان وو چې خښتن ته وقف کېدل. په هغو کې هغه سوغاتونه هم

شامل وو چې داود پاچا وقف کړي وو، همدارنگه هغه سوغاتونه چې

د کورنیو مشرانو او د لوړو او د ټیټو رتبو عسکري قوماندانانو وقف

کړي وو. (٢٧) هغوی یو څه غنیمت چې په جگره کې یې نیولی ؤ، د

خښتن د کور د بیاجوړونې دپاره وقف کړ. (٢٨) شلومیت او د هغه

خپلوانو د هغو سوغاتونو مسوولیت په غاړه درلود چې سمویل نبي،

د قیس زوی شاوول پاچا، د نیر زوی ابنیر او د زرویه زوی یوآب د

خدای کور ته وقف کړي وو.

٢٩) د یزهار د طایفې څخه کننیا او د هغه زامن د اسرایلیانو دپاره

مامورین او قاضیان وو. هغوی د خدای په کور کې کار نه کاوه.

٣٠) د حبرون له طایفې څخه حبشیا او د هغه یو زر او اووه سوه

تکره خپلوان د اسراییلو په هغې سیمې کې د دیني او حکومتي چارو

مسؤولان وو چې د اردن د سیند په لوېدیځه غاړه کې پرته وه.

٣١) - ٣٢) د شجرې له مخې یریا د حبرون د طایفې مشر ؤ. داود

هغه او د هغه دوه زره اووه سوه خپلوانو ته چې ټول د کورنیو تکره

مشران وو دا وظیفه وروسپارله چې د روبین، جاد او د ختیځې منسي په قبیلو کې د ټولو دیني او دولتي چارو مسوولیت ولري. داود د خپلې پاچاهۍ د څلوېښتم کال په دوران کې کله چې د حبرون په طایفه کې د ټولو کورنیو څېړنه وشوه، د دغو سړیو په هکله معلومات تر لاسه کړل. هغوی د جلعاد له سیمې د یعزیر له ښارگوټي څخه وو.

د لښکرو قوماندانان

۲۷ ﴿۱﴾ د اسراییلو لښکرې د دولسو فرقو څخه جوړې شوې وې چې په هغو کې د کورنیو مشران، د لښکرو قوماندانان او د پاچا درباریان شامل وو. هره فرقه له څلورویشتو زرو کسانو څخه جوړه شوې وه چې په نوبت سره یې په کال کې یوه میاشت خدمت کاوه. دا د هغو قوماندانانو لست دی چې عسکرو به په ترتیب سره د میاشتنی خدمت دپاره رابلل:

﴿۲﴾ په لومړۍ میاشت کې د زبدي ییل زوی یثوبعام، ﴿۳﴾

چې د فارص له اولادې څخه ؤ.

﴿۴﴾ په دوهمه میاشت کې اخوخي دودای چې مرستیال یې

مقلوت ؤ.

﴿۵﴾ په درېمه میاشت کې د یهویداع کاهن زوی بنایاه؛

﴿۶﴾ هغه یو جنگیالی ؤ او د دېرشو جنگیالیو مشر ؤ. د هغه

د فرقې مسوول د هغه زوی عمیزاباد ؤ.

﴿۷﴾ په څلورمه میاشت کې د یوآب ورور عساهیل چې

وروسته د هغه زوی زبديا د هغه په ځای قوماندان شو.

٨ په پنځمه مياشت کې د يزراح له طايفې څخه شمهوت.

٩ په شپږمه مياشت کې د عقيش زوی عيرا له تقوع

څخه.

١٠ په اوومه مياشت کې حالز فلوني د افرایم له قبيلې

څخه.

١١ په اتمه مياشت کې حوشاتي سبکای د زارح له طايفې

څخه.

١٢ په نهمه مياشت کې د بنيامين په سيمه کې ايعزر له

عناتوت څخه.

١٣ په لسمه مياشت کې نطوفاتي مهراي د زارح له طايفې

څخه.

١٤ په يوولسمه مياشت کې د افرایم په سيمه کې بناياه له

فرعاتون څخه.

١٥ په دولسمه مياشت کې نطوفاتي خلدای، چې د عتنييل

يوه اولاده وه.

د قبيلو مشران

١٦-٢٢ دا د هغو مشرانو لست دی چې په اسراييلو کې د هرې

قبيلې مسؤولان وو:

د زکري زوی اليعازر د روپين د قبيلې مسوول ؤ؛ د معکه زوی شفطيا

د شمعون د قبيلې مسوول ؤ؛ د قموييل زوی حشيبا د لاوي د قبيلې

مسوول ؤ او صادق کاهن د هارون د اولادې مسوول ؤ؛ د داود پاچا

يو وروړ يعنې اليهو د يهودا د قبيلې مسوول ؤ؛ د ميكائيل زوى عمري
د يساكار د قبيلې مسوول ؤ؛ د عوبديا زوى يشمعي د زبولون د قبيلې
مسوول ؤ؛ د عزرييل زوى يريموت د نفتالي د قبيلې مسوول ؤ؛ د
عزريا زوى هوشع د افرايم د قبيلې مسوول ؤ؛ د فداليا زوى يوييل د
لوډيخي منسي د قبيلې مسوول ؤ؛ د زكريا زوى عيدو د ختيخي
منسي د قبيلې مسوول ؤ؛ د ابير زوى يعسي ييل د بنيامين د قبيلې
مسوول ؤ او د يروحام زوى عزرييل د دان د قبيلې مسوول ؤ.

٢٣ د حنبتن د هغې وعدې له مخې چې هغه به د اسراييلو قوم د
اسمان د ستورو په شان ډېر كړي، نو داود پاچا د هغو خلكو
سرشمېرنه ونه كړه چې عمرونه يې شل او يا له شلو كالو څخه لږ وو.
٢٤ يوآب د زرويه زوى په سرشمېرنې پيل وكړ، خو هغه دا كار
سرتنه ونه رساوه. ځكه خداى اسراييلو ته د دې سرشمېرنې له امله
سزا وركړه، نو وروستنى شمېر هېڅكله د داود د پاچاهۍ د تاريخ په
رسمي كتاب كې ثبت نه شو.

د پاچا د شتمنى ناظران

٢٥ د عدييل زوى عزموت د پاچا د شاهي گودامونو مسوول ؤ. د
عزيا زوى يوناتان د پاچا د نورو تحويلخانو چې په بناړگوټو، كليو او
د څارنې په برجونو كې وې، مسوول ؤ.

٢٦ د كلوب زوى عزري د هغو كارگرانو مسوول ؤ چې د پاچا په
كروندو كې يې كښت كاوه.

٢٧ له رameه څخه شمعي د انگورو د تاكونو مسوول ؤ او له شفام

څخه زبدي د انگورو د شرابو د زېرمه كولو مسوول ؤ.

٢٨ له جدر څخه بعل حانان د غرونو په لوېديځو لمنو كې د زيتونو

د تېلو او د انځر د ونو مسوول ؤ او يوآش د زيتونو د تېلو د زېرمه
كولو مسوول ؤ.

٢٩ له شارون څخه شطراى د هغو پادو مسووليت په غاړه درلود

چې د شارون په ډاگونو كې خرېدلې او د عدلائي زوى شافاط د هغو
پادو مسووليت په غاړه درلود چې په درو كې ساتل كېدلې.

٣٠ اسماعيلي عوييل د اوبنانو مسوول ؤ او د ميرونوت څخه

يحديى د خرو مسوول ؤ. ٣١ هاجري يازيز د رمو مسوول ؤ.

دا پورته ذكر شوي كسان د داود پاچا د شتمنى ناظران وو.

د داود ځانگړي مشاوران

٣٢ د داود پاچا تره يوناتان يو پوه مشاور او عالم ؤ. هغه او د

حكومني زوى يحييل د پاچا د زامنو بنوونكي وو.

٣٣ اخيتوفل د پاچا مشاور ؤ او اركي حوشاى د پاچا ملگرى او

مشاور هم ؤ. ٣٤ له اخيتوفل څخه وروسته د بناياه زوى يهوياداع

او ابياتار مشاوران شول.

يوآب د پاچا د لښكرو عمومي قوماندان ؤ.

۲۸ (۱) داود پاچا د اسراییلو ټول مشران یعنی د قبیلو مشران، د هغو فرقو قوماندانان چې د پاچا خدمت به یې کاوه، د لښکرو نور قوماندانان، د شاهي شتمنی او د څارویو رسمي مسؤولان، د مانی درباریان او زړور جنگیالی - په اورشلیم کې راغونډ کړل.

(۲) داود د هغوی مخې ته ودرېده او داسې وینا یې ورته وکړه:

«زما ورونو او زما د قوم خلکو! ما غوښتل چې د لوظ د صندوق دپاره یو تلیپاتي کور ودان کړم، یعنی هغه صندوق چې زمونږ د څښتن خدای د پښو ایښودلو د چوکۍ دپاره وي. ما د کور د ودانولو دپاره چې د هغه د عزت دپاره دی، تیاری نیولی دی. (۳) خو خدای ماته وویل: ته زما کور نه شې جوړولی، ځکه چې ته یو جنگیالی یې او ډېره وینه دې تویه کړې ده. (۴) بیا هم د اسراییلو څښتن خدای زه او زما اولاده د دې دپاره غوره کړي یو چې د تل دپاره په اسراییلو باندې پاچاهي وکړو. هغه یهودا د دې دپاره غوره کړ چې په اسراییلو کې مشره قبيله شي. بیا څښتن له یهودا څخه زما د پلار کورنۍ غوره کړه او رضا یې دا وه چې د هغې کورنۍ څخه زه د ټولو اسراییلو پاچا شم. (۵) څښتن راته ډېر زامن راکړل او له هغوی ټولو څخه یې سلیمان غوره کړ چې زما په ځای اسراییلو پاچا شي. (۶) څښتن ماته وویل: ستا زوی سلیمان به زما کور ودان کړي. ما هغه غوره کړی دی چې هغه به زما زوی او زه به د هغه پلار یم. (۷) که چېرې هغه تل زما د حکمونو او قوانینو پوره اطاعت وکړي، لکه څنګه چې یې اوس کوي، زه به د هغه پاچاهي د تل دپاره ټینګه

٨ زما خلکو، تاسو د خښتن د قوم څخه یی چې دلته له ټولو اسراییلو څخه راغونډ شوي یی. اوس خدای شاهد دی او تاسو هم شاهدان یی، زه غواړم چې تاسو دا وعده وکړئ چې د خښتن خدای د هر امر اطاعت به په غور سره کوئ. بیا به دا ځمکه ستاسو وي او تاسو کولای شئ چې دا د تل دپاره راتلونکو نسلونو ته د میراث په توگه پرېږدئ.

٩ زما زویه سلیمان، زما خدای وپېژنه او د زړه له کومي او په خپلې رضا سره د هغه خدمت کوه. هغه ستا د ټولو فکرونو او خیالونو څخه خبر دی، نو که چېرې د هغه په لټه کې اوسې، هغه به پیدا کړي. خو که چېرې د هغه څخه مخ وگرځوې، هغه به د تل دپاره تا رد کړي. ١٠ ته باید په دې پوه شې چې خښتن د دې دپاره غوره کړی یې چې د هغه د عبادت کولو دپاره کور ودان کړي. ډاډه اوسه او هغه کار وکړه چې تاته در سپارل شوی دی.»

١١ وروسته له دې چې د داود خبرې پای ته ورسېدلې، هغه سلیمان ته د خدای د کور د ودانولو نقشي ورکړې چې په کې برنډه، تحویلخاني، د دوهم پور او دنننی کوتې او ډېر سپېڅلی ځای شامل و چېرته چې د گناه دپاره کفار ادا کيږي. ١٢ هغه سلیمان ته د خښتن د کور د گردچاپېره حوډلیو او کوتو دپاره خپلې ټولې نقشي ورکړې او د هغو کوتو دپاره یې هم نقشي ورکړې چې د کور خزاني او هغه سوغاتونه په کې ذخیره کېدل چې خدای ته وقف شوي وو.

۱۳ داود سلیمان ته د کاهنانو او د لویانو د ډلو د وظیفو دپاره،

همدارنگه د هغه کار دپاره چې د خښتن په کور کې ورته اړتیا وه او په هغه شیانو باندې د پام کولو دپاره چې په عبادت کې ورڅخه کار اخیستل کېده، نقشه ورکړه. ۱۴ هغه سلیمان ته وویل چې څومره سره او سپین زر د خدای د کور د مختلفو شیانو د جوړولو دپاره په کار دي، ۱۵-۱۶ چې په کې څراغدانونه، څراغونه، د سپینو زرو مېزونه او د سرو زرو هر مېز چې ورباندې هغه ډوډۍ ایښودل کېده چې خدای ته وړاندې کېدله، شامل وو. ۱۷ هغه دا لارښوونه هم ورکړه چې څومره سوچه سره زر دې په پنجو، د وینې د شیندلو په کاسو، په پیالو او په نورو کاسو کې ترې کار واخیستل شي، څومره سپین او سره زر دې د پشقابونو په جوړولو کې ۱۸ او څومره سوچه سره زر دې د خوشبویۍ د سوځولو په قربانگاه او د هغې جنګي گاډۍ په جوړولو کې ترې کار واخیستل شي چې د هغو اسماني مخلوقاتو دپاره وه چې خپل وزرونه یې د خښتن د لوظ د صندوق دپاسه خپاره کړي وو.

۱۹ بیا داود سلیمان ته وویل: «د دې نقشي ټول تفصیل د خدای له

لارښوونې سره سم لیکل شوی دی او هغه یې ماته روښانه کړي دي.

۲۰ قوي او زړور اوسه، په کار پیل وکړه او هېڅ شی مه پرېږده

چې ستا د لارې خنډ شي. زما خښتن خدای ستا سره مل دی. هغه

به دې یوازې پرېږدي، خو تر هغه وخته پورې به ستا سره پاتې شي،

ترڅو چې د خښتن د کور کار پای ته ورسېږي. ۲۱ کاهنانو او

لویانو ته خپلې وظیفې ورسپارل شوې دي او هر ډول ماهر کارگران

راضي دي چې ستا سره مرسته وکړي. همدارنگه خلک او د هغوی

مشران به هر هغه څه کوي چې ته يې ورته وايي.»

د څښتن خدای د کور د ودانولو دپاره سوغاتونه

۲۹ (۱) داود پاچا ټولې غونډې ته دا اعلان وکړ: «زما زوی

سلیمان خدای غوره کړی دی، خو هغه لا تر اوسه ځوان دی او تجربه يې لږه ده. دا کار چې کېدونکی دی ډېر لوی دی، ځکه چې دا د خلکو دپاره یوه مانې نه ده بلکې د څښتن خدای دپاره کور دی.

(۲) ما په ټول زیار د خپل خدای د کور دپاره مواد تیار کړل لکه سره او سپین زر، برنج، اوسپنه، لرگي، د عقیقو تیرې، رنگین غمي، هر ډول نورې گران بیه تیرې او په پوره اندازه د مرمرو تیرې.

(۳) د دې شیانو سره سره چې ما تیار کړي دي، زما د مینې له امله چې د خدای له کور سره يې لرم، په لاندې ډول مې له خپلې ځانگړې شتمنۍ څخه سره او سپین زر ورکړي دي: (۴) د اوفیر د ۱۰۰ ټنو څخه زیاتو د بنو سرو زرو او د ۲۴۰ ټنو سپینو زرو څخه به د دېوالونو په پوښولو کې کار واخیستل شي (۵) او کسبگر به هم د سرو او سپینو زرو د ټولو شیانو په جوړولو کې ورڅخه کار واخلي. اوس بل څوک حاضر دی چې د څښتن د کور د ودانولو دپاره د نذرانې په ورکولو سره څښتن ته خپله وقفېدنه وښايي؟»

(۶) - (۷) وروسته له دې چې داود له خبرو څخه وزگار شو، د کورنیو مشرانو، د قبیلو مسؤولانو، د لښکرو قوماندانانو او د پاچاهۍ د چارو مسؤولانو په خپله خوښه د خدای د کور د کار دپاره

سوغاتونه ورکړل. په دغو سوغاتونو کې ۱۷۰ ټنه سره زر، ۳۴۰ ټنه سپين زر، ۶۱۰ ټنه برنج او ۳۴۰۰ ټنه اوسپنه شامله وه. (۸) هرچا چې قيمتی تيرې درلودلې هغه يې هم د څښتن د کور خزانې ته ورکړلې او يحييل چې د جرشون له طايفې څخه ؤ د هغې ساتنه يې کوله.

(۹) خلک ډېر خوشحاله وو چې دومره شيان د زړه له کومي څښتن ته ورکړل شول او داود هم ډېر زيات خوشحاله ؤ.

داود او د څښتن ستاينه

(۱۰) داود د ټولې غونډې په مخکې د څښتن ستاينه وکړه:

«ای څښتنه، زه له شروع نه تر پايه ستا ستاينه کوم! ته هغه خدای يې چې زمونږ نيکه يعقوب ستا عبادت کاوه. (۱۱) ای څښتنه، ته لوی، قوي، ځلانده او له جلال او شان او شوکت څخه ډک يې. په اسمان او ځمکه کې هرڅه ستا دي او ته پاچا او په ټولو کایناتو باندي واکمن يې. (۱۲) ټوله شتمني او درنښت ستا له خوا دی. ته په هر شي باندي په خپل زور او واک سره حکمراني کوې او ته کولای شې چې له هرچا څخه لوی او قوي سړی جوړ کړې. (۱۳) اوس ای زمونږ خدایه، مونږ ستا شکر ادا کوو او ستا د جلال څخه د ډک نوم ستاينه کوو.

(۱۴) بيا زه څوک يم او زما قوم څوک دی چې د داسې سوغاتونو د وړاندي کولو لياقت ولرو؟ مونږ دا دعوه نه لرو چې څه شی تاته

درکوو، ځکه هرڅه چې لرو هغه ستا دي او ستا د مال څخه مونږ تاته دا هرڅه وړاندې کړل. (۱۵) مونږ د خپلو نیکونو په شان یوازې پردي او زر تلونکي یو چې یو څه موده دلته په ځمکه باندې ژوند کوو. مونږ به زر د هغې سیوري په شان پناه شو چې ناڅاپه ورکېږي او هېڅ هیله نشته چې دوام ولري.

(۱۶) ای زمونږ څښتنه خدایه! مونږ دا ټول شیان ستا د کور د ودانولو دپاره راوړي دي، هغه کور چې ستا د نوم د عزت دپاره دی. دا ټول ستا دي او تا مونږ ته راکړي دي. (۱۷) ای زما خدایه، زه پوهېږم چې ته د هرچا زړه ازمايي او له هغو خلکو څخه خوشحاله یې چې صادق دي. ما په اخلاص او رضایت سره دا ټول شیان درکړي دي او هغه خلک چې دلته راغونډ شوي دي ما ولیدل چې هغوی د څومره خوشحالی سره تاته نذرانې راوړې دي. (۱۸) ای څښتنه، زمونږ د نیکونو ابراهیم، اسحاق او یعقوب خدایه! تل دا شوق د خپلو خلکو په زړونو کې قوي وساته چې د دوی زړونه تاته وفادار پاتې شي. (۱۹) زما په زوی سلیمان کې داسې شوق پیدا کړه چې په پوره توګه ستا د هر امر اطاعت وکړي او هغه د عبادت ځای ودان کړي، د کوم دپاره چې ما دا سوغاتونه تیار کړي دي.»

(۲۰) بیا داود ټولو خلکو ته حکم وکړ: «د خپل څښتن خدای ستاینه وکړئ!» نو ټولې غونډې د څښتن، یعنی د هغوی د نیکونو خدای ستاینه وکړه او څښتن ته په سجده او پاچا ته د درنښت په خاطر تیب شول.

سليمان او د پاچاهي تاج

٢١) په راتلونکې ورځ اسراييليانو زر غويان، زر پسونه او زر وري حلال کړل او د سوځېدونکو نذرانو په توگه يې د خښلو له نذرانو سره خښتن ته وړاندې کړل. نورې ډېرې قربانۍ هم د اسراييليانو په خاطر وړاندې شوې. ٢٢) نو په هغه ورځ هغوی په ډېرې خوشحالي د خښتن په حضور کې خوراک او خښاک وکړ.

هغوی سليمان د دوهم ځل دپاره پاچا اعلان کړ. خلکو د خښتن په نوم د سليمان سر د زيتونو په تېلو غوړ کړ چې دا خبره په ډاگه شي چې سليمان به د هغوی پاچا وي. هغوی د صادق سر هم په تېلو غوړ کړ چې دا وښايي چې صادق د هغوی کاهن دی.

٢٣) په دې توگه سليمان د خپل پلار داود نه وروسته د خښتن د پاچاهي په تخت باندې کښېناست. هغه يو بريالی پاچا ؤ او د اسراييلو ټول قوم د هغه اطاعت کاوه. ٢٤) ټولو مامورانو او عسکرو او د داود نورو ټولو زامنو دا وعده وکړه چې د سليمان پاچا سره به وفادار وي. ٢٥) خښتن د سليمان څخه يو لوی پاچا جوړ کړ او ټول قوم د هغه شهرت ته حيران ؤ. په حقيقت کې خښتن د نورو پاچاهانو په پرتله چې په اسراييلو باندې يې پاچاهي کړې وه سليمان ته ډېر شان او شوکت ورکړ.

د داود مړينه

٢٦) - ٢٧) د يسي زوی داود څلوېښت کاله د ټولو اسراييلو پاچا ؤ.

هغه په حبرون کې اووه کاله او په اورشلیم کې یې درې دېرش کاله
پاچاهي وکړه. (۲۸) داود شتمن او عزتمن ؤ او په زوروالي کې یې د
دې نړۍ څخه سترگې پټې کړې. بیا د هغه زوی سلیمان پاچا شو.

(۲۹) داود چې د خپلې پاچاهۍ په دوران کې هرڅه کړي دي له
شروع نه تر پایه پورې، د تاریخ په هغو کتابونو کې شامل دي چې
درې نبيانو یعنی سمويیل، ناتان او جاد لیکلي دي. (۳۰) هغوی د
داود د قوي پاچاهۍ او د هغو پېښو په اړه ولیکل چې نه یوازې په
هغه بلکې په اسراییلو او په نورو پاچاهيو باندې هم تېرې شوې وې.